

Jenštejnský občasník

„Lidé to jsou, kdo tvoří obec, nikoli zdi.“ - Thúkydídés

květen 2015

ÚVODNÍ SLOVO

Kdybych se měl i tento-krát pokusit rozvést téma čísla do jakéhosi fejtonu, nevím, který z příspěvků bych si vybral.

Aktuální číslo má totiž nečekaně široký záběr. Když se jen pokusím vybrat z článků jednoslovná hesla, neboli štítky, tak jak se to dnes často používá na internetu ve vyhledávači, dostanu následující směsici témat: dotace, komunita, farmář, krám, talíř, jídlo, káva, strategie, rozvoj, svazek, vlastník, úklid, válka, pěťka, škola, komunita, soused, a tak bych mohl pokračovat ještě dále.

Za každým takovým heslem je konkrétní práce, nadšení či životní zkušenost člověka, jednotlivce či skupiny lidí, kteří tu žijí s námi a spolu. Často se nám nedaří se dostat pod povrch věcí tak, jak bychom si v redakci přáli, někdy se nám ale znenadání otevře nečekané a nevidané, a to je potom radost takový text číst.

Sami si tedy dle vlastního výběru zvolte štítek, který vás zajímá nejvíce, a nechte se uvést do konkrétního příběhu. Nechte se svést na farmě v traktoru, nebo v tanku před sedmdesáti lety, zaběhejte si na pětce se sousedem nebo si jen zajděte na kávu do doporučené kavárny. To už nechám na vás.

Evžen Dub

Obec získala dotaci 1,8 milionu

Stát poskytne 85 procent nákladů na chodník k Domovu seniorů

Ulice Vinořská u Domova Seniorů (J. Hulík / duben 2015)

V minulém volebním období 2010-2014 naše obec získala z různých dotačních titulů pouze desítky tisíc korun. Konkrétně se jednalo například o dotaci 15 000 Kč na Jenštejnskou Pětku nebo 67 000 Kč na opravu hradní brány. Jsem rád, že po dlouhých a hubených letech, mohu říci, že se konečně podařilo uspět a získat významnou částku na rozvoj naší obce.

Naše žádost o dotaci ze Státního fondu dopravní infrastruktury na vybudování chodníku k Domovu seniorů, v celkové výši

85% z předpokládaných nákladů a tedy ve výši 1,8 mil. Kč byla schválena!

Nový chodník v ulici Vinořská začne u schodů k Čermákovu rybníku, bude pokračovat kolem Domova seniorů a dále přes autobusovou zastávku až k odbočce na pěší cestu do Podolanky. Současně budeme jednat i o tom, abychom se s Městkou částí Praha-Vinoří podíleli na jeho pokračování až do Vnoře a propojili tak obě sídla. I na to bude vyslán další dotační titul. Věřím, že spousta z vás se ráda projde po

bezpečné a krásné cestě pro pěší a tento chodník nebude spojit jen odtržený a odstraněný Domov seniorů, ale v budoucnu i Jenštejn, Vnoř a v neposlední řadě Podolanku.

Součástí celého projektu je poměrně složitá stavba chodníku v šíři 1,5 m, úprava stávajících autobusových zastávek, dopravní značení a bezpečné přechody pro chodce. Věřím, že to pro letošek není vše. V žádostech o dotace budeme dál pokračovat, tak nám držte palce!

Norbert Hlaváček, starosta

KONTAKTY

Norbert Hlaváček, starosta

+420 606 656 639

starosta@jenstejn.cz

Jana Ivanišová, místostarostka

+420 720 757 436

mistostarostka@jenstejn.cz

P. Antořová +420 607 091 159

P. Rachová +420 286 851 985

info@jenstejn.cz

Úřední hodiny OÚ:

Po 8:00–11:00 18:00–19:30

St 8:00–11:00 13:00–16:00

Obecní SMS infokanal:

IK JENSTEJN REGISTRUJ na telefon +420 605 733 680.

Obecní policie:

+420 724 111 222

Pošta Jenštejn:

Po+St 15:00–18:00

Út+Čt+Pá 8:00–11:00

Pošta Zelenec:

Po-Pá 8:00–11:00 14:00–18:00

Knihovna:

Čt 17.00–19.00

MŠ Jenštejn:

www.msjenstejn.cz

www.jenstejn.cz - obec

www.jenstejn.eu - fórum

facebook.com/jenstejn - Facebook

RC Jenštejnský trpaslík

www.trpaslik.info

SK Jenštejn

www.skjenstejn.wz.cz

Jenštejnský občasník

redakce@jenstejn.cz

picasaweb.google.com/fotojenstejn

facebook.com/jenstejnskyobcasnik

Rodinné hospodářství z Nedomic

Farmáře Josefa Cikána můžete potkat na farmářském trhu v Klánovicích

Světlana a Josef Cikánovi (archiv J. Cikána)

Jak jste začali farmařit?

Můj otec Josef Cikán začal jezdit na trh od roku 1980. Z jara roku 1990, v rámci restitučních a transformačních zákonů, nám byl z JZD v Nedomicích navrácen veškerý majetek, a tak jsme začali hospodařit na gruntu č. p. 2, jako naši předkové, kteří se v Nedomicích usadili již v roce 1689.

Jak velké je vaše hospodářství?

Hospodaříme na 24 ha orné půdy a 5 ha louky. Jsme rodinné hospodářství. Po otcově úmrtí hospodařím na gruntu já, Josef Cikán, s manželkou Světlanou Cikánovou. Vypomáhá mi moje matka s jednou kamarádkou důchodkyní, můj mladší syn Josef a starší syn Vasil. Zaměstnanec nemám, najímám si externí služby pouze při výmlatu obilí.

Co všechno pěstujete?

Pěstujeme brambory rané a pozdní. Ze zeleniny pěstujeme mrkev, petržel, celer, brukev (kedluben), zelí salátové a kruhárenské, kapusta, pórek, hrášek zahradní, fazol luskový, okurky „polňačky“ i „nakládačky“, papriky různých barev, sladké i pálivé (beraní rohy), dýně hokaido, dýně na halloween, cibuli žlutou a červenou, jahody, cukety, špenát. Z bylinek je to například máta, kopr, bazalka, koriandr, libeček, pažitka listová, petržel. Okrajově saláty, ořechy, švestky, topinambury. Z obilovin tritikále (křížence pšenice a žita), a balíkové seno.

Jak hodnotíte farmářský trh v Klánovicích?

S farmářským Klánovickým trhem jsme spokojeni. Těší mne, když mohu prodávat své výpěstky a zákazníci jsou též spokojeni s mojí zeleninou. V Klánovicích na trhu prodávám též husy, kachny a králíky, vše na objednávku. Z časových a pracovních důvodů na jiné trhy nejezdíme, ale naši zeleninu dodáváme jiným trhovcům na jiné trhy mimo Klánovic.

Do kamenných obchodů naše výpěstky nedodáváme.

Překvapila mne vaše odpověď na mou otázku, jestli znáte Jenštejn.

Ano, Jenštejn znám, v současné době projíždím touto obcí do Horních Počernic za příbuznými. Z Jenštejna ovšem pocházela moje babička Božena Cikánová, narozena 26. 6. 1913 (rozená Rosendorfová) z č. p. 15. Její otec (můj pradědeček) Jaroslav Rosendorf, byl mistr kovářský, který měl za manželku Aloizii Rosendorfovou (rozená Králíková ze Záp). Takže ačkoliv dnes žiju a pracuji v Nedomicích, Jenštejn znám velmi dobře.

Čím je pro vás zdravé jídlo?

Zdravé jídlo je podle mne vyvážená strava, složená z masa, zeleniny, luštěnin, a je bohatá na vitamíny a minerály. Myslím si, že naše rodina jí zdravě, protože z 80% jíme naše výpěstky a odchovy z našeho vlastního hospodářství (husy, kachny, králíky, prasátka, slepice a jejich vejce, a naší zeleninu). Naše rodina se z těchto dobrot cítí zdravá.

Evžen Dub

K nám chodí zákazníci pro kvalitu

Manželé Bartoňkovi provozují farmářský KRÁM ve Kbelích

Kdy a jak vznikl nápad mít farmářský krám?

Ze začátku jsme pouze věděli, že chceme začít budovat něco, co bude mít smysl, co nás bude naplňovat a uspokojovat. Vycházeli jsme z našich dosavadních profesních zkušeností a přemýšleli, co bychom rádi dělali lépe. Vnímali jsme zvýšenou poptávku po opravdu kvalitních potravinách a zároveň návrat zákazníků do menších prodejen a na trhy. A nápad byl na světě. Jednoduše jak dostat co nejrozsáhlejší nabídku, chcete-li maxi farmářský trh do obchodu a nabídnout kvalitní potraviny po celý rok.

Více než půl roku před otevřením jsme hledali a navštěvovali naše budoucí dodavatele po celé republice. To nás ještě více navnadilo a osobní zkušenost v nás zanechala krásné vzpomínky spojené s mnoha příběhy již konkrétních osob, které se chovu či výrobě potravin věnují.

Kolik máte obchodů, kde a kolik potřebujete personálu, abyste vše obsloužil?

V tuto chvíli provozujeme pouze prodejnu ve Kbelích. Naší filozofií je 100 % servis a spokojenost

zákazníků. Stále se učíme. Není jednoduché dostat víc než 100 dodavatelů na jedno místo, zajistit dostatek čerstvého zboží a při tom minimalizovat ztráty, které jsou pro nás velkým rizikem. Obecně se dá říct, že logistika je jedna z nejsložitějších činností. Aktuálně máme 8 zaměstnanců včetně brigádníků a hledáme další nadšence. Počáteční investice nás zavázala na několik let a než to všechno splatíme, budeme muset prodat ještě hodně chleba. Pozitivní vývoj nám dodává odvahu pokračovat a do budoucna bychom si přáli otevřít další prodejnu.

Jaký je rozdíl v nakupování u vás a ve standardním obchodě?

Rozdílů je mnoho, víc než je na první pohled zřejmé. Domníváme se, že do našeho obchodu přichází zákazníci nejen pro to, že potřebují tu či onu potravinu, ale proto, že chtějí kvalitu či méně běžnou „specialitu“. Naši zákazníci nejsou pro nás anonymními osobami, náš personál se věnuje každému osobně, je schopen podat informace, doporučit, poradit. Sýry, uzeniny, paštiky, máslo..., každému nakrájíme čerstvě dle

individuálního přání. Každý má možnost si své nákupy objednat, rezervovat. Jsme i schopni nákup přivést domů. My věříme, že při nakupování u nás se naši zákazníci cítí o poznání lépe, než ve standardních obchodech.

Kolik máte dodavatelů a jak si je vybíráte?

Dodavatelů máme víc než sto aktivních a mnoho dalších potenciálních. Každý měsíc dodavatelů přibývá a s tím i desítky nových položek. Kromě trhů, výstav, různých festivalů jídla a pití jsou našimi doporučovateli dodavatelů též sami zákazníci.

Počet zákazníků se zvyšuje nebo máte stálou a neměnnou klientelu?

S potěšením můžeme říci, že již máme naši stálou klientelu, dokonce se s některými zákazníky vidíme denně. To je pro nás ta největší odměna a stimulace. Počet zákazníků rovněž roste každý měsíc, mnozí již přijdou na doporučení. Stále jsme též „objevováni“ kolemjdoucími.

Chodíte na farmářské trhy?

Ano chodíme, je to inspirace a setkávání s dodavateli. Mnohdy i poučení čeho se vyvarovat.

A kam?

Po celé republice. Vyhledáváme sortiment a srovnáváme. Hodnotíme i kulturu, podmínky prodeje.

Jaká místa byste svým zákazníkům doporučili k nakupování?

Hlavně bychom zákazníkům doporučili nakupovat kvalitní jídlo a nenechávat se klamat masivní reklamou. Sledovat skutečné složení a zapojit selský rozum. Je třeba mít na paměti, že kvalitní složení zvyšuje cenu. Ne všude to platí, ale zákazník má dnes možnost se dovědět, co za co kupuje.

Vy sami se stravujete zdravě?

Je otázka, co považujete za zdravé stravování. Kritéria naší domácí kuchyně se shodují s filosofií našeho podnikání. Prvořadá je pro nás kvalita potravin, která souvisí i s chutí. Takže, kromě toho, že se snažíme jíst hodně zeleniny, ryb, máme rádi ovčí produkty a obzvlášť rádi si pochutnáme na bifteku z vyžrálého masa. Na našem stole najdete i klasiku v podobě svíčkové na smetaně či vepřo - knedlo - zelo.

Evžen Dub

K supermarketové kávě se už nevrátíte

Rozhovor s Jaroslavem Tučkem, spoluzakladatelem pražírny kávy doubleshot v Dehtárech

Za týmem společnosti doubleshot stojí tři lidé. Jak jste k sobě našli cestu?

Náhodou. S Jaroslavem Hrstkou - pražičem - jsme se seznámili při práci pro jinou pražírnu kávy a Kamilu Sotonovou jsme do toho tak nějak namočili. Ta se světem kávy neměla do té doby nic společného, ale jsme partneri i v osobním životě, a tak jí nic jiného nezbylo.

Jak byla vaše cesta k pražení kávy?

Já jsem ke kávě poprvé přičichnul v jedné studentské kavárně, kde jsem pracoval během studií v zahraničí a tehdy mě vůbec nenapadlo, že u toho zůstanu. Postupně mě to ale chytlo, chtěl jsem se zlepšovat, zjistit, čím vším můžu ovlivnit chuť kávy, až jsem se dostal k samotnému nákupu kávy, pražení a přípravě. A s druhým Jardou jsem se seznámil už v pražírně. Ten má jako jediný z nás potravinářské vzdělání a ke kávě se dostal oklikou přes pivovar.

Dva z vás se na jeden rok přestěhovali do Panamy. Jaký je váš nejsilnější zážitek z tohoto období? Týká se kávy?

Kávových zážitků bylo v městečku Boquete hodně. Od návštěvy většiny farem v okolí, setkání a práce se známými farmáři, až po pražení kávy na prestižní soutěži Best of Panama. Mezi ty nekávové pak určitě velký zážitek byly toulky po nádherné přírodě kolem sopky Volcán Barú.

Nechávají si vaši zákazníci kávu posílat nebo si raději jezdí osobně?

Máme pár stálých zákazníků, kteří si naši kávu kupují od úplného začátku a jezdí si pro ni osobně do pražírny. Vždy ale stejně musí nejprve udělat objednávku na eshopu. Velká většina zákazníků ale volí dopravu kurýrem nebo si kávy kupují přímo v našich kavárnách. Jedním z našich hlavních produktů je „kávové předplatné“, kdy každý měsíc automaticky pošleme zákazníkům jedno balení kávy. Prodej kávy přes eshop se za posledních pár let výrazně zvýšil. Snažíme se psát na web popisy jednotlivých káv takové, abyste si jednoduše mohli vybrat.

Mají zákazníci zájem o to, odkud daná káva je, jakým způsobem a jak dlouho se praží?

Jak dlouho se praží už je hodně specifické a o tom většina zákazníků moc představu nemá a ani to není něco, co vědět potřebují, aby si o kávě udělali představu. Zajímá je spíše to, jestli je pražená na přípravu espressa nebo filtrované kávy. Původ kávy je samozřejmě zajímavá. Odkud káva pochází a jakou metodou je zpracovaná, řekne mnoho o tom, jak bude chutnat. A navíc je to mimo jiné to, co ji odlišuje od unifikovaných supermarketových směsí.

Chtějí nahlédnout přímo do pražírny, berete je tam?

Občas chtějí, ale není to moc možné. Je to přeci jen potravinářský provoz, kde musíme plnit hygienické normy a to se příliš neshlazuje s častými návštěvami.

Jak byste popsali vašeho typického zákazníka? Jaký bude asi jeho způsob života?

kosti. Co rád k jídlu nemám, jsou pokrmy prodávané v bufetech typu McDonald's, které neví proč, si ke svému názvu přidávají slovo restaurace. Domníval jsem se, že nejhorší jídlo jsem jedl ve školní jídelně, dokud jsem neochutnal, co tyto řetězce nabízejí.

Norbert Hlaváček

Mám rád každé jídlo, které je připraveno z neošizených a kvalitních surovin. Z kuchyní českou, thajskou, indickou a mexickou, prostě všechno co pálí. Ovšem teď je mým hlavním kritériem, aby neobsahovala lepek.

Petr Dovolil

Nejsem žádný gurmán. Mám ale rád dobré polévky a jídla

Jaroslav Hrstka a Jaroslav Tuček (Doubleshot)

My asi nemáme typického zákazníka, kávu přece pije téměř každý a máme tak zákazníky z celé země, všech možných profesí a všemožných životních stylů. Nemůžu ani říct, jestli více pijí muži nebo ženy. Jediné, co je hranicí, je cena. Naše káva je dražší než jakákoliv rozpustná nebo supermarketové směsi a s tím je třeba při nákupu počítat. Protože jak ji zkusíte, nebudete se už k té supermarketové chtít vrátit :-)

Na vašich stránkách jsem si přečetla o ekologickém zpracování odpadů, které vznikají při pražení. O co jde?

Na kompost je ideální lógr z připravené kávy. Tzv. stříbrná slupka, která se při pražení odděluje, je na kompostování také vhodná, ale my ji dáváme jako přísadu podestýlky pod zvířata.

Proč máte pražírnu zrovna v Dehtárech? Máte k nim nějaký

osobní vztah nebo šlo o náhodný výběr?

Když jsme doubleshot zakládali, hledali jsme prostor, kde by pražírna okolí neobtěžovala, a přitom byla v dostupné vzdálenosti k Praze. Při pražení kávy totiž vzniká specifické aroma. Používáme sice speciální filtry, ani tak nelze odstranit pach úplně. Druhým důvodem bylo to, že v Dehtárech se v tu dobu objevil prostor hned vedle našeho známého a zároveň investora a bylo to tak pro nás výhodné ve všech směrech.

Kde je možné vaši kávu ochutnat?

Míst jsou desítky po celé zemi a pár i v zahraničí. Kompletní seznam najdete na webu www.doubleshot.cz. Já nejvíc zvu do našich kaváren - Můj šálek kávy v Karlíně, Alza Café v Holešovicích a od května i na Hradčanské.

Kateřina Tůmová

Řekni mi, co jíš...

Zeptali jsme se zastupitelů na jejich oblíbené jídlo

Jiří Hulík

Jedno nejoblíbenější jídlo asi nenajdu, ale mám rád například bramboráky nebo podobné placky, ať už z brambor nebo třeba z mrkve nebo polévky jako gulášovou, kulajdu nebo podkrkonošské kyselo. Z dětských fóbií mi zbyl strach z velkých kusů teplé zeleniny nebo hrachová kaše. Na druhou stranu jsem už při svých pracovních cestách jedl například i kozu nebo hada. Doma však podobné suroviny obvykle nemáme.

Roman Pokorný

Upřednostňuji poctivou českou kuchyni. Jsem totiž omáčkový typ, ale jinak sním jakýkoliv pokrm, který je dobře upraven. Mám rád také dorthy a jiné slad-

z hub. Oceňuji také kvalitní přílohy. Taková dobrá česká brambora nebo rýže Arborio někdy potěší více než „hlavní chod“. Ale nepohrdnu v zásadě žádným dobrým kuchyní, ať jde o českou, italskou, ujourskou či afgánskou.

Jana Habartová

Ráda jím. A ráda jím vše, co někdo s láskou připravil či uvařil. Vše, u čeho vím, z čeho to bylo připraveno. Vše, co je dle mého názoru a přesvědčení pro mě prospěšné.

Zuzana Dvořáková

Mám ráda kysané zelí. Pochutnám si na jídle z bramborového těsta nebo brambor s kysaným zelím. Například jsou to halušky

se zelím, šťouchané brambory se zelím a cibulkou, zelňačka, segedínský guláš, zapečené brambory s kysaným zelím a červenou řepou, pirohy se zelím, bramboráky se zelím.

Gabriela Spurná

Jsem labužník a tak si dopřávám vše, co mám ráda. Baví mě ochutnávat i vařit cizí jídla. Mám ráda francouzské sýry, italské těstoviny, bulharské džorby, indické kari, thajské nudle, mexické fazole a miluju jakékoliv mořské plody a ryby. Pochutnám si i na makrobiotickém jídle a s chutí si zajdu i na pizzu. Nedávno jsem ochutnala tvarůžkové dorthy z Loštice a mohu je vřele doporučit.

Co dělá obecní úřad

Starosta Norbert Hlaváček shrnuje práci obecního úřadu v uplynulých měsících

Období mezi minulou uzávěrkou Jenštejnského občasníku, a tou současnou (15. 2. – 15. 4.), bylo na obecním úřadě především o dotacích. Podali jsme nebo právě finalizujeme podklady pro žádosti o dotace na opravu hradní brány, opravu hradní věže, vodovod v Dehtárech, dětské hřiště pod hradem a Jenštejnské slavnosti. Získali jsme dotaci na chodník k Domovu seniorů a dokončujeme další žádost, tentokrát na vodovod a kanalizaci pro Dehtáry: jde o jiný dotační titul než ve výše zmíněném případě. Pokud se budeme v každém dotačním titulu, který nám umožní neutěšený stav v Dehtárech vyřešit.

Když jsme u hradu, památkaři nás požádali o vykácení náletových či zasazených dřevin v areálu, protože tam historicky „nepatří“. Ale po naší prohlídce a pečlivém zvážení jsme zatím dospěli k názoru, že odstraníme jen jednu tuji, která by skutečně kořeny mohla narušovat statiku, a zbytek ponecháme do doby, než nám někdo vysvětlí, že úspěch žádosti o čtyřmilionovou dotaci na opravu hradní věže je podmíněn právě kácením stromů... Zatím se návštěvníci hradu mohou těšit na částečně opravenou hradní bránu a krásnou pamětní minci.

K opravám: jistě si někteří všimli, že proběhla oprava části chodníku na ulici Vínorská, zpevnění a rozšíření cesty kolem rybníka a česle, vyspravení stezky kolem prvního obecního rybníka a také do Podolanky, oprava výpusti kanálu v Dehtárech...

Plánujeme také vyspravit největší díry na komunikacích, které jsou v našem majetku, a tam, kde občanům díry hodně překáží. Všechno je o penězích, proto prosím pochopte, že nelze uskutečnit všechny, byť smysluplné investice hned.

K investicím a financím vůbec: v investičních akcích budeme pokračovat i na jaře. Doufám, že zastupitelé schválí objednáni herních prvků v hodnotě 100 000 Kč pro zničené hřiště v Dehtárech, a zařídíme povolení stavebního úřadu, abychom konečně mohli objednat a instalovat herní prvky v hodnotě 150 000 Kč pro hřiště v Novém Jenštejně. V obou případech výběr vhodných prvků probíhal ve spolupráci s osadním výborem či rodiči dětí, pro které jsou hřiště určena.

Peníze lze utrácet nebo i spořit, proto jsem rád, že se první elektronické aukce energií v Jenštejně účastnilo cca 30 domácností, obecní úřad a naše mateřská škola, kde si slibujeme významnou úspo-

ru v nákladech na její provoz.

Peníze můžeme také zhodnocovat a proto na příštím zastupitelstvu, které je po uzávěrci tohoto čísla, budeme rozhodovat také o uložení volných investičních finančních prostředků obce na termínované vklady, tak, aby byly uloženy bezpečně a něco málo nám „vydělaly“...

Ano, peníze může obec i „vydělávat“ a jsem moc rád, že se podařilo získat poměrně značnou částku do obecního rozpočtu od dárců a sponzorů, kteří byli ochotni podpořit některé z našich největších kulturně-společenských akcí. Vybrali jsme od nich cca 220 000 Kč (v penězích či věcných darech) na Jenštejnskou pětku a Jenštejnské slavnosti.

Protože chceme skutečně podporovat spolkový život v obci a všechny, kteří přijdou s dobrými nápady, rozhodli jsme se, a věřím, že to projde i zastupitelstvem, k nákupu velkého stanu pro pořádání právě těchto (a doufám i mnoha jiných) akcí v Jenštejně a objednali jsme také 30 pивních setů, abychom si je už nemuseli za drahé peníze půjčovat. Nově také nebudeme platit za catering a zajišťovat jej budou naši hasiči. První velká zkouška pro ně jsou 30. dubna Čarodějnice.

Stále pokračuji v návštěvách okolních starostů, kde není o inspiraci nouzi, zajímavé bylo i setkání se starosty na Dni malých obcí ČR nebo konference ISSS. Proběhlo také jednání MAS o školách, ale výsledkem je prozatím jen to, že škol mají některé obce nedostatek a řeší podobné problémy jako my. Příští rok budeme mít asi 39 prvňáčků a podařilo se dosáhnout (zatím jen ústního) příslibu od starosty Brandýsa nad Labem, že umístí až 25 dětí do jejich školy. Nyní pracujeme na smlouvě.

Dále už jen letem světem: obec přešla na nový Office 365, který mimo jiné znamená i to, že všichni zastupitelé mají u obce svoji e-mailovou adresu. Spustili jsme mobilní verzi webových stránek obce, která je přímo určena pro majitele chytrých telefonů, připravujeme se přejít na nový SMS portál, který pro nás bude jednak levnější a jednak umožní uživatelům vybrat si, který typ zpráv chtějí dostávat, hasiči dostali elektronické zabezpečení hasičárny. Ve spolupráci s MAS připravujeme strategický plán obce a budeme potřebovat vaši pomoc. Ale o tom se dočtete na jiném místě.

Norbert Hlaváček, starosta

OBECNÍ SLOUPEK

• **Zeleň V Katovičkách** - Na dětském hřišti V Katovičkách byla provedena údržba vzrostlých jasanů ztepilých. V minulosti nebyly větve ve vyšších patrech koruny ošetřeny, pouze byly prováděny bezpečnostní řezy z plošiny, navíc bez následného ošetření řezných ran. Nyní byly provedeny zdravotní řezy s důrazem na provozní bezpečnost a byly také odstraněny suché zavěšené větve. Menší stromy v areálu hřiště – lípy malolisté vykazovaly defekty, jako jsou počínající tlaková větvení, přehustění a příliš nízká založená koruna. Věříme, že učiněné zásahy prospějí jak zdraví a perspektivě stromů, tak provozu a bezpečnosti v této lokalitě. Velkou otázkou a problémem zůstávají topoly černé v blízkosti hřiště a kurtů. Koruny topolů byly v minulosti neodborně seříznuty. Z boků rostou nové větve, u kterých hrozí vylovení a někteří občané si na ně stěžují. Znalecký posudek již bohužel potvrdil jejich havární stav a stromy bude bohužel pravdě-

podobně nutné pokácet. Obec bude samozřejmě řešit i jejich adekvátní náhradu, protože stromy tam prostě patří.

• **Pro seniory** - V předminulém volebním období byly tehdejší zastupitelstvem zavedeny „stravenky pro seniory“. Obec v této tradici i nadále pokračuje. Pokud vám je 70 a více let a máte v Jenštejně trvalé bydliště, můžete dostávat příspěvek na stravné. Více informací vám poskytneme na obecním úřadě.

• **Veřejné osvětlení** - V různých částech Jenštejna se problémy s veřejným osvětlením vyskytují poměrně zřídka, v Dehtárech však v poslední době velmi často. Stavem veřejného osvětlení se zabýváme a rovněž hledáme vhodné způsoby financování. Ještě není zcela jasné, zda a ve kterých částech obce je nutná celková rekonstrukce či pouze důsledná oprava. Snažíme se stav zmapovat a předevíšit vytvořit plnohodnotné podklady

pro případné dotační výzvy, kterých bychom pro tyto investice rádi využili.

• **Dotace** - Do uzávěrky tohoto čísla Jenštejnského občasníku nebyly známy výsledky podaných žádostí, a proto vám rádi poskytneme alespoň toho shrnutí. Kromě úspěšné žádosti o dotaci na chodník od Domova seniorů (Státní fond dopravní infrastruktury), o které píšeme jinde, čekáme na přelomu dubna/května zprávu, zda obdržíme dotaci na dětské hřiště V Katovičkách (z Ministerstva pro místní rozvoj). V červnu se následně dozvíme, zda jsme uspěli s žádostmi na vodovod Dehtáry, Jenštejnské slavnosti (obě ze Středočeského kraje) a na opravu hradu (z Ministerstva kultury). Dále připravujeme podklady k žádosti o dotaci na kanalizaci v Dehtárech a po setkání starosty s hejtmanem Středočeského kraje budeme žádat i o peníze z fondu hejtmana na Jenštejnské slavnosti a Jenštejnskou pětku.

• **Dětská hřiště** - Informace k dětskému hřišti v Novém Jenštejně podáváme v samostatném článku na protější straně. O hřišti V Katovičkách jste se dočetli v části „Dotace“. Hřiště v Dehtárech se po mnoha letech dočká nových herních prvků. Pořízení financuje obec z vlastního rozpočtu.

• **Svoz bioodpadu** - Od 27. 4. probíhá svoz bioodpadu každé druhé pondělí místo původního pátečního termínu. I přes povinnost občanů třídit bioodpad vznikl v domácnostech, je v Jenštejně zatím jen 52 domovních popelnic na tento druh odpadu. Na konci loňského roku jich bylo 48. Naopak přibývá těch, kteří mají u svého domu popelnicu na směsný komunální odpad. Letos jich je pro týden svůz 164 a pro čtrnáctidenní 180. Loni jich bylo 140 resp. 164. I přesto se stále najdou i tací, kteří své odpadky nechávají ležet u kontejnerů na tříděný odpad.

Pavína Antořová, Jiří Hulík

Dlouhodobý strategický plán rozvoje

MAS Střední Polabí zpracovává důležitý dokument

Strategický plán stanoví cíle, termíny případně cesty, jak cílů dosáhnout. Dále definuje vnější prostředí, ve kterém se plán realizuje, a také vlastní schopnosti a motivace k uskutečnění zamýšleného plánu. Strategický plán může mít jeden či více cílů.

Strategický plán by tedy měl obsahovat:

- podrobnou a přesnou analýzu stavu, včetně vývojových trendů;
- SWOT analýzu, popř. problémovou analýzu (tj. vážené priority vyplývající ze slabých stránek SWOT analýzy);
- soubor priorit a konkrétních, kvantifikovaných střednědobých a dlouhodobých strategických

cílů, které řeší problémy projevující se ve slabých stránkách SWOT analýzy; cíle mají respektovat principy udržitelného rozvoje a limitní kapacitu únosnosti prostředí.

- soubor konkrétních opatření, včetně subjektů odpovědných za jejich realizaci;
- odborný odhad předpokládaných nákladů na realizaci jednotlivých opatření;
- přehled reálných zdrojů finančních prostředků na realizaci jednotlivých opatření;
- soubor indikátorů, které jsou určeny managementu i veřejnosti a slouží k objektivní kontrole plnění strategických cílů.

Jaké jsou přínosy pro občana?

Pokud se budete přímo účastnit procesu strategického plánování, máte možnost spolupřihlásit se k konečnému výběru prioritních problémů, jež intenzivně vnímáte, protože negativně ovlivňují kvalitu vašeho života v obci. Můžete také ovlivnit pořadí, ve kterém budou vybrané problémy řešeny, případně i to, jakým způsobem. Tím, že se podílíte na rozhodování, stáváte se zároveň spoluodpovědnými za to, na co a jakým způsobem se využijí finanční prostředky z rozpočtu obce, i za to, jak moc se vaše obec zadluží v případě realizace velmi nákladných veřejně prospěšných nebo jen módních projektů

s omezeným počtem uživatelů (např. výstavba kanalizace a čistírna odpadních vod vs. výstavba aquaparku).

MAS Střední Polabí, z.s. nyní zpracovává Dlouhodobý strategický plán obce Jenštejn a jenštejnská veřejnost může vyjádřit svůj názor na potřeby rozvoje obce Jenštejn vyplněním dotazníku. Vytisknutý dotazník najdete ve vašich schránkách, elektronickou verzi ke stažení na webu obce www.jenstejn.cz a na stejném místě i odkaz na dotazník k vyplnění na internetu. Prosím věnujte dotazníku maximální pozornost, jedná se o záležitost nás všech.

Výsledný dokument následně projedná naše zastupitelstvo.

Jana Ivanišová, zastupitelka

Výsledky zápisů do škol a školek

Největší nápor byl letos ve školách a na mnoho dětí místo v Jenštejně a okolí nezbylo

Zápis do školy v Satalicích (ZŠ Satalice)

V posledním loňském čísle Občasníku jsme přinesli přehled informací o zápisech do základních škol v okolních obcích. V minulém čísle pak následovaly základní informace o zápisech do školek v Jenštejně a Radonicích. Tentokrát jsme se ve školách a školkách zajímali o výsledky těchto zápisů.

Informace o výsledcích zápisů do základních škol v okolí pocházejí od ředitelů z poloviny dubna. Je tedy ještě možné očekávat drobné změny dané odklady, ale to už by nemělo výsledky příliš ovlivnit. Školy ve Víně a ZŠ Palachova v Brandýse byly schopny přijmout prakticky všechny děti, které dorazily k zápisu včetně patnácti resp. tří z Jenštejna. Ve Víně otevřeli 4 první třídy a v Brandýse také 4 a k tomu ještě 2-3 tzv. přípravné třídy. Celkem se do Víně přišlo zapsat 126 dětí a do ZŠ Palachova jich dorazilo 134.

V Satalicích přišlo k zápisu o něco více dětí, než se čekalo - celkem jich bylo 74. Po vyřešení pro-

bíhající odvolání bude zřejmě do dvou tříd přijato 52 dětí včetně deseti „našich“. Žádná ze škol nemusela odmítnout nikoho z Jenštejna.

Předpoklady ředitelů, které jsme otiskli v prosinci, byly o něco méně optimistické. To ukazuje na nejednoduché plánování potřebné kapacity být jen na příští školní rok.

V případě školek je situace o poznání horší. Do školky v Jenštejně se přihlásilo 44 dětí a mohlo jich být přijato jen 15. V Satalicích přišlo k zápisu 65 rodičů a přijali 36 dětí. Dostalo se na všechny ze Satalic a i na jedno dítě z Jenštejna. Ve Víně se bohužel nedostalo ani na všechny tamní děti, které se do školky hlásily. V Radonicích měli u zápisu 41 dětí a mohli jich přijmout jen 14. Všechny jsou z Radonic a na 15 dětí z Jenštejna žádné volné místo nezbylo.

K problematice míst ve školách a školkách se opět vrátíme nejspíše před zápisem na další školní rok.

Jiří Hulík, zastupitel

Dětské hřiště v Novém Jenštejně

Proč stále není možné instalovat nové herní prvky

Stav dětského hřiště v Novém Jenštejně jistě mnohé občany zaráží. Proč se doposud nenainstalovaly slibované nové herní prvky, přestože jsou na ně peníze v rozpočtu? Zde je shrnutí téměř ročního vývoje.

Především obec obdržela darem ornou půdu, zdaleka ne hřiště. Stávající dětské hřiště bylo a je vlastně nelegální stavbou.

Abychom mohli nové herní prvky objednat a instalovat, musíme vše nejdříve „papírově“ dotáhnout do konce. Již se samotným zápisem do katastru nemovitostí byl problém, hned z několika důvodů. Nakonec se podařilo vyřešit i váznoucí zástavní právo exekutorské. Celá záležitost s katastrem nemovitostí se řešila až do konce roku 2014. Následně jsme

pak žádali o vynětí ze zemědělského půdního fondu (dále ZPF), které je nutné pro „změnu využití území“.

Souhlasné stanovisko odboru životního prostředí, který o vynětí ze ZPF rozhoduje, jsme obdrželi na konci března 2015. Dále byla 1. 4. 2015 podána žádost o vydání rozhodnutí o změně využití území, právě na dětské

hřiště. Rozhodnutí stavebního úřadu do uzavěrky tohoto čísla Jenštejnského občasníku není známo. Jakmile rozhodnutí obdržíme, proběhne zápis změny využití území do katastru a mohou být konečně nové herní prvky instalovány. Výběr prvků samotných proběhl ve spolupráci s Občanským sdružením Jenštejn.

Pavla Antošová

Má obec investovat do školy v Přezleticích?

Změny rozvojových plánů obce v roce 2014 a 2015 – jsou proveditelné?

V únoru minulého roku zastupitelstvo obce Jenštejn schválilo Strategický rozvojový plán obce s tímto rozsahem investic – kapitálových výdajů (viz tabulka 1).

hadovaná hodnota spolufinancování naší obce na investici ZŠ v Přezleticích. Zbytek má dodat dotace na výstavbu této základní školy. V tabulce investic

investice vyvolaly; i tyto budou nevyhnutelně a významně ovlivňovat rozpočty Jenštejna v dalším období. Podívejme se nyní jen na náklady investičního spolufinancování na straně obce.

vém fondu na projekt Vodovod Dehtáry.

Potřebuje obec nyní vlastní základní školu?

Dle našeho názoru tomu tak není. Obec má cca 1.200 obyvatel a v běžném roce - mimo demografické špičky v dalších 3 letech, kterou by stejně ZŠ v Přezleticích nevyřešila – bude mít běžně mezi 15-20 dětmi v ročníku. Obec má smlouvu s MČ Satalicemi s „doložkou nejvyšších výhod“ na základní školu v Satalicích společně s Radonicemi. Letos bylo na seznamu přijatých do prvních dvou tříd v Satalicích uvedeno 45 dětí. Toto číslo respektuje pro nás příznivý demografický trend v Satalicích, kde je další rozsáhlejší výstavba podmíněna rozšířením ČOV ve Kbelích. Požadovali jsme tedy dne 26. 1. 2015 na zastupitelstvu, aby se vytvořila podrobná prognóza vývoje obyvatelstva pro Satalice, Radonice a Jenštejn. Byla zastupitelstvem odmítnuta. Taktéž do ZŠ Vínor vzali, co víme, všechny jenštejnské děti. Současně ne všichni rodiče budou chtít dávat děti do ZŠ v okolí, ale třeba do ZŠ u svého pracoviště, bývalého bydliště či do výběrových škol v centru. Dlouhodobě – mimo současné tři roky – neexistuje dle našeho názoru ve výhledu 6-8 let potřeba vynakládat částku 15 mil. Kč z rozpočtu na základní školu v Přezleticích.

Má mít Jenštejn dlouhodobě ZŠ v Přezleticích?

Obec má mít do budoucna přes 3 tis. obyvatel jako výsledek developerské a architektonické megalomanie stvrzený změnou územního plánu č. 2 z roku 2006. Bude tedy jednou městem. Tato velikost města odpovídá běžně celkem 18 tříd (2x9 tříd) základní školy. Jenštejn bude potřebovat mnohem větší kapacitu ZŠ, než nabízí pozemek Přezletic, kde má být výhledově až 6,5 tis. obyvatel; dle vyjádření místostarosty Macourka z Přezletic tento pozemek bude svou velikostí stačit pouze na 18 (2x9 tříd) základní školy. ZŠ Přezletice tak stejně celkový problém Jenštejna nevyřeší. Současně je problémem také skutečnost, že v první fázi projektu ZŠ Přezletice se má vybudovat jen 9 tříd ZŠ, což vyvolává za pár let vybudovat dalších 9 tříd řádově za cca 40 mil. Kč; již nebude nutné hradit náklady

Rok	Projekt	Cena (odhad s DPH)
2014	Úprava Č. P. a instalace česel před ČOV	700 tis. Kč
2014-2015	Vodovod Dehtáry	7,95 mil. Kč
2014	Dětské hřiště pod Hradem Jenštejn	400-600 tis. Kč
2015-2016	Dehtáry dopravní opatření	150-300 tis. Kč
2015-2016	Volnočasové centrum Jenštejn	5,6 mil. Kč
2015-2016	Dopravní opatření – chodník od domova seniorů	1,7 mil. Kč

Tabulka 1

Celkem tedy obec předpokládala investovat ve tříletém období cca 17 mil. Kč, samozřejmě s dovětkem, že jednotlivé uvedené akce/projekty podléhají konkrétnímu schválení zastupitelstvem a jejich realizace je závislá především na dostupnosti finančních prostředků, včetně externí finanční podpory.

Oproti tomu 4. zasedání zastupitelstva obce Jenštejn dne 11. 2. 2015 odhlasovalo tabulku rozvojových investic Jenštejna na další období (PRO hlasovali: Norbert Hlaváček, Jana Ivanířová, Jiří Hulík, Zuzana Dvořáková a Roman Pokorný, PROTI: Jana Habartová a ZDRŽELI SE: Petr Dovolil a Gabriela Spurná - viz tabulka 2).

z roku 2015 jsou tak pomíchané hodnoty investičních nákladů akcí s hodnotou spolufinancování ze strany obce.

Opomíňme nyní tuto nedostatečnost a podívejme se, zdali je možné zaplatit obcí Jenštejn ve čtyřletém plánovaném období níže uvedené částky ze svého rozpočtu a s jakými důsledky:

- 15 mil. Kč na svazkovou školu v Přezleticích;

- 30% (při předpokladu, že obec získá průměrně 70% investičních dotací na výše uvedené projekty bez projektu ZŠ Přezletice) z částky 42 mil. Kč mínus 15 mil. Kč, tj. 8,1 mil. Kč.

Průměrná hodnota 30% spolufinancování je poměrně optimistická a počítá s dotacemi na

Rok	Projekt	Cena (odhad s DPH)
2015	Chodník podél ulice Vínorská	2139 tis. Kč
2015-2016	Vodovod a kanalizace Dehtáry	6400-13000 tis. Kč
2015	Dětské hřiště pod Hradem Jenštejn	600 tis. Kč
2015	Vodovod ul. Ke křížku	100 tis. Kč
2014-2018	Oprava hradní věže	3881 tis. Kč
2015	Oprava vstupní brány hradu	223 tis. Kč
2016-2017	Volnočasové centrum Jenštejn	4000 tis. Kč
2015-2018	Svazková škola	15000 tis. Kč
2016-2017	Hasičárna	3000 tis. Kč

Tabulka 2

Nyní se tedy předpokládá, že obec bude investovat ve čtyřletém období cca 42 mil. Kč. Ve skutečnosti ale nyní nejvíce diskutovaná nákladová položka „Svazková škola“ má něst hodnotu 90-100 mil. Kč. Částka 15 mil. Kč je autory plánu od-

všechny akce ve výši 70%. Současně je běžné, že dotační tituly hradí pouze investiční náklady (stavební a související), nikoliv například nákup vybavení.

Nebudeme se nyní věnovat otázce, kolik dodatečných provozních či jiných výdajů by tyto

Pro zjednodušení tedy počítejme, že obec má na účtech 10 mil. Kč na konci roku 2014. Z těchto deseti milionů by měla mít obec pohotovostně k dispozici na účtu cca 3 mil. Kč každý rok. Zbývá nám tedy 7 mil. Kč na účtech, které by mohly být disponibilní. Obec přitom bude dalších devět let splácet 10 mil. Kč úvěr na školku v rozsahu cca 1 mil. Kč ročně; ke konci roku 2014 byl dluh vůči ČS, a. s. z tohoto úvěru ve výši 8 476 202 Kč.

Rozpočet na tento rok je schválen jako vyrovnaný ve výši 12 048 000 Kč s velkou rezervou ve výši 1 528 000 Kč. Rozpočtovými opatřeními bylo již od počátku roku čerpáno z této rezervy cca 600 tis. Kč. Disponibilní částka „navíc“ do konce roku je tedy cca 400 tis. Kč. Strategii současné „pozice“ v obci je tedy letos nevytvářet přebytek. Optimisticky však předpokládáme, že po tři další roky se však bude šetřit a každý rok vznikne přebytek ve výši 1 mil. Kč.

Jaký je tedy výsledek těchto jednoduchých počtů? Obec chce realizovat akce, na které bude potřebovat velmi optimisticky jen 23 mil. Kč, ale na konci období (2018) bude moci bez mimořádných příjmů, o kterých nikdo neví, disponovat je s 10 mil. Kč na účtech. Co to znamená? Zbylých 13 mil. Kč ji tedy musí někdo půjčit nebo „dát“. Pokud by obec realizovala jen projekt ZŠ Přezletice musela by si půjčit minimálně 5 mil. Kč + dalších 3,5 mil. Kč, které jsou nyní v rozpočtu vázány v rozpočto-

zejména tělocvičny, jídelny, kuchyně, venkovních hřišť a jiného příslušenství.

K 15 millionové investici Jenštejna v Přezleticích, zvláště v takové vzdálenosti od obce a mimo běžné dopravní trasy, by měl být silný argument. Tento argument dle našeho názoru u ZŠ v Přezleticích chybí. Máme dost infrastrukturních nedo-

statků v naší obci, které musíme řešit.

Závěrem

Je na každém, aby si na výše uvedené otázky odpověděl. Naše odpovědi jsou naším názorem na věc. Velmi nás téma ZŠ Přezletice znepokojuje, protože 15 mil. Kč investovaných ze zdrojů obce může obec rozvojově do budouc-

na velmi poškodit; ekonomové ty náklady trefně nazývají náklady ztracených příležitostí. Úplně stačí, jak byla obec poškozena nadbíháním developerovi mezi lety 2000-2006. Naše obec si podle nás zaslouhuje odpovědnější přístup k rozvoji, než investovat 15 mil. Kč v ZŠ Přezleticích. Věříme, že zastupitelstvo Jenštejna se nakonec rozhodne odpovědně,

jak ostatně jedna strana slibovala ve volbách, již ve svém názvu. Jsme tedy pro vystoupení ze svazku a proti jakýmkoliv dalším výdajům obce směrem k ZŠ Přezletice. Rozšířené znění tohoto článku s dalšími informacemi, otázkami a odpověďmi je dostupné na www.hodnotajenstejn.cz

Petr Dovolil, Jana Habartová, Gabriela

Spurná - zastupitelé

Kam že to vlastně směřujeme?

Zastupitelstvo by mělo společně pracovat na nápravě dřívějších chyb

V návaznosti na nedávno uveřejněný článek z březnového čísla Jenštejského občasníku „Kam směřuje naše obec“, musím ocenit, že většina z jeho autorů, jimž byla v minulém volebním období dána možnost se na směřování obce aktivně podílet, se mnou souhlasí, že absence strategického plánu je pro rozkvět obce smutnou překážkou. Nepochybují tedy, že titíž autoři se mnou budou zajedno v tom, že navazovat na několikaleté období úřadování bez takové koncepce, je úkolem nesnadným.

Kromě požadovaného výhledu do budoucnosti je totiž třeba zohlednit, co bylo v minulých letech více či méně koncepčně (případně i zcela nahodile) uskutečněno, a všechny takové průběhuvší akce do tohoto plánu nějakým způsobem zakomponovat.

Pakliže by snad minulá Jenštejská garnitura měla kdesi

v „šuplíku“ dokument o strategickém směřování obce, jímž se minulé volební období řídila, ráda bych ji tímto způsobem požádala, aby se, leží-li jí osud Jenštejna na srdci, o tento podělila, neboť nové zastupitelstvo na takový záměr milerádo naváže. Není-li však takového dokumentu, pak navrhuji neplytvat časem a nezabývat se zbytečně resty minulého zastupitelstva, ale naopak, pracovat ruku v ruce, koalice s opozicí, na napravení těchto chyb.

Co se zatím novému zastupitelstvu v této věci podařilo?

V tuto chvíli je, po letech prostých jakékoli známé koncepce směřování obce Jenštejn, zadáno na MAS Střední Polabí, z.s. zpracování tzv. dlouhodobého strategického plánu. V této souvislosti se připravují dotazníky pro veřejnost, aby se každý občan Jenštejna mohl k tomuto klíčovému dokumentu vyjádřit. Po zpracování těchto, jakož

i dalších vstupních dat, bude obec Jenštejn mít dlouhodobý strategický dokument s rozsahem přesahujícím délku jednoho volebního období.

Dalším dobrým příkladem orientace na budoucnost naší obce je projekt školy, která je plánována jako tzv. škola svazková s výstavbou první etapy školy v obci Přezletice. Co znamená termín svazková škola? Jedná se o školu sdílenou několika obcemi, přičemž každá ze zúčastněných obcí má na školu rovnocenný (podílň) přístup daný rovnými (případně podílnými – odvisle od potřeb konkrétní obce) náklady na její výstavbu i provoz.

Další etapa základní školy, ukáže-li se její výstavba pro společenství obcí dříve či později nezbytnou, může být třeba v Jenštejně, bude-li se zde její výstavba jevit jako nepřijatelnější, respektive nejvýhodnější. Celý projekt je zatím na úplném

začátku, v plánu je zpracování demografické studie a studie školy a naším společným úkolem nyní budiž především nalezení finančních zdrojů na realizaci projektu tak, jako je tomu v našich spolu-zúčastněných obcích. V každém případě je obava z „Přezletických“, kteří by si Jenštejnem podílně financovanou školu uzurpovali jen pro sebe lichá a vyplývá snad jediné z podceňování práva jako fungujícího nástroje vymahatelnosti nároků nebo z fatální neznalosti věci.

Směřování Jenštejna – obce spolupracující s blízkým i vzdálenějším okolím, Jenštejna otevřeného novým trendům, i Jenštejna pod vedením současného, demokraticky a poměrně voleného zastupitelstva s rozhodnou koalicí a bdělou opozicí, tak vidím veskrze pozitivně a věřím, že důvěru voličů nezklame!

Jana Ivanišová, zastupitelka

Areál bývalého JZD

Pozemková úprava je možné řešení složitých vlastnických vztahů

Přestavba a rozvoj areálu jsou komplikované, protože jsou zde komplikované vlastnické vztahy. Problémy spočívají převážně v tom, že budovy jsou ve vlastnictví jiných majitelů než pozemky pod nimi. Okolo budov není žádná nebo dostatečná manipulační plocha. Hlavně z těchto důvodů nedochází v tomto území k rozvoji, ale pouze k přechodnému využití. Budovy se dostávají do neutešeného, někde až havarijního stavu.

Celá situace vznikla v devadesátých letech při navrácení majetku v restitucích, kdy Pozemkový úřad nevzal v úvahu rozmístění staveb v areálu a vrátil pozemky restituentům v původním tvaru bývalého po-

zemkového katastru. Dále pak dostávali žadatelé o restituci náhrady za živý a mrtvý inventář od JZD. Těmito náhradami jsou právě ony budovy, které byly vydávány do vlastnictví podle velikosti tehdy zabaveného majetku.

Narovnání těchto vlastnických vztahů je možné. Nástrojem je „jednoduchá pozemková úprava“, kterou provádí Pozemkový úřad pro území menší, než je celý katastr obce. Má za úkol vyřešení komplikovaných vlastnických vztahů nebo určení vlastnických hranic, kde není možné obnovit hranice původní. Pozemkový úřad zahájí úpravy na žádost vlastníků. V našem případě musí být

zajištěna spolupráce a účast všech vlastníků, kteří se vyjadřují k návrhu nového uspořádání hranic a musí s tímto vyslovit souhlas. Pozemkový úřad po odsouhlasení vlastníky vytvoří novou mapu vlastnických hranic a vydá rozhodnutí, kterým je nový stav zapsán do Katastru nemovitostí.

Vytváření nového uspořádání vlastnických vztahů je vedeno tak, aby došlo ke scelení malých a různě rozprostřených pozemků jednotlivých vlastníků, přičemž je zachována celková výměra. Pozemky jsou umístěny pod budovy téhož vlastníka, tak aby vznikla dostatečná manipulační plocha a byl zajištěn přístup. Tuto činnost odborně

zajišťuje Pozemkový úřad.

V územním plánu Jenštejna je požadována pro areál území studie, která určí po dohodě s vlastníky celkový ráz a rozvoj území a musí předcházet pozemkové úpravě. Územní studií vypracuje architekt na základě požadavků a dohod vlastníků. Obec má tedy nyní za úkol jednání s vlastníky a zjištění jejich představ. Rádi bychom vedli tato jednání tak, aby byla dobrým a stabilním podkladem pro vyřešení problémů v tomto území. Je totiž přáním nás všech, aby měli vlastníci nemovitostí v areálu podmínky pro užívání, udržování a rozvoj svého majetku.

Zuzana Dvořáková, zastupitelka

2. světová válka v Jenštejně

Kronikář Václav Kovanda píše o událostech, od kterých uplynulo právě 70 let

Sovětská armáda v Jenštejně 15. 5. 1945 (archiv V. Kovandy)

V dějinách lidstva nebylo ani jediné století, kdy by se neválčilo. 2. světová válka byla největší, nejkrutější a způsobila nejvíce obětí. 70. výročí od ukončení 2. světové války, to je celý jeden lidský život. Tak dlouho se u nás neválčí. Ale zapomínat bychom neměli už jenom proto, že ve světě i 70 let po této nejkrutější válce se stále někde bojuje a umírají lidé. Říkat si, že se nás to netýká, že je to daleko od nás, by byl veliký omyl.

Velkou část dnešního vyprávění jsem převzal z první jenštejnské kroniky psané panem Josefem Marečkem, který kromě jiných záznamů v ní popsal, sice stručně, ale pravdivě dění v naší obci během 2. světové války. Neprošla tudy fronta, nestřílelo se tady, nebyli tady zranění ani mrtví. To však neznamená, že samotný život nebyl těžký. Válka poznamenala každého svojí krutostí, u někoho pokrivila charakter a svědomí a z druhých udělala hrdiny.

Bylo mi 8 roků, když tato válka skončila. To strašné utrpení jsem vnímal jinak, než moji rodiče a všichni ostatní lidé ve vsi. Ani válka viděná očima malého kluka nebyla tak krutá. My děti jsme si nemohly vybrat dobu, ve které chceme žít a i v těch válečných letech jsme si chtěly hrát. Všechny moje vzpomínky budou nějakým způsobem souviset s touto válkou, která trvala 6 let. Do krvavých bojů byl zatažen

celý svět, zahynulo 60 milionů lidí. První přímý dotek s válkou v Jenštejně nese datum 21. květen 1938. V tento den bylo povoláno z místní obce 5 záložníků na hranice s Rakouskem, které bylo zabráno Němci, začaly vznikat nepokoje na česko-rakouské hranici. Situace se rychle zhoršovala. Na naší straně hranic bylo vybudováno silné opevnění z betonových bunkrů. Za hranicemi byl pozorován stále větší neklid a soustředění německých vojsk. 23. září 1938 byla v nočních hodinách vyhlášena mobilizace všech mužů do 40 let věku. Zároveň byli odvedeni evidovaní koně. Z naší obce odešlo 35 vojáků. Vojáci odcházeli v klidu odhodlaní bránit svou vlast. Byl mezi nimi i můj tatínek. Byla obsazena celá vybudovaná obranná linie. 26. září byli odvedeni zbylí koně a odvezeny všechny povozy. V celé obci zůstalo z původního počtu asi 80 koňů pouze 4 přestárli koně a několik párů volů do potahů.

30. září došlo ke zradě našich spojenců Francie a Anglie. Naše republika byla prodána hitlerovskému Německu. Během několika dalších dní se vrátili všichni naši vojáci i s koňmi domů. 5. října napochodovala německá armáda do naší vlasti a obsadila pohraničí. 15. března 1939 byla obsazena celá naše republika bez jediného výstřelu. Naše vláda v čele s prezidentem Edvardem Benešem

emigrovala do Anglie. Novým prezidentem byl jmenován Emil Hácha, který pod nátlakem podepsal vznik Protektorátu Čechy a Morava. Strach našich lidí byl veliký, nikdo nevěděl, co bude následovat. V polovině září přijel do naší obce oddíl německých vojáků, kteří zde prováděli výcvik před odchodem do války. Po vsi se často ozývala střelba. Lidé byli zděšení, ale vojáci používali pouze slepé střelivo. Situace se po několika dnech uklidnila. Vojáci byli ubytováni v hospodářských objektech i po domech. Ve volném čase pomáhali i v hospodářství. Před Vánocemi odjížděli na frontu. Nebyli to fanatikové z oddílů SS, ale hodně z nich i doma pracovali v zemědělství a do války nechtěli, jako by věděli, že už se na ta svoje pole nikdy nevrátí.

Klid v obci netrval dlouho a lidé měli poznat tu horší tvář války. Ještě v roce 1939 došlo k zatčení několika lidí ze vsi, protože byli na kandidátce KSČ. Na začátku roku 1940 pokračovalo další zatýkání lidí na udání. Po vyšetřování a udělení pokuty, se většinou vraceli domů. Ještě se neposílalo do koncentráku. Slova udání nebo udavačství souseda sousedem se budou často prolínat celým naším vyprávěním. Za zachranu vlastní kůže se dělalo ledašco. Vlastenectví šlo často stranou. V obcích provádělo německé četnictvo rekvizice potravinových

zásob. Jedna z rekvizic bylo obzvláště kruté. Jenštejn přišel opět o všechny koně. Řepa i brambory se dobývaly ručně až do konce listopadu. Napadlo hodně sněhu a mrazy v zimě 1940-1941 byly až -25 °C. Jedni odklízeli sněh z pole a druzí dobývali úrodu. Brambory většinou pomrzly. Na konci ledna 1941 byl proveden soupis obilí za přítomnosti německých četníků. Bylo odvezeno 40 centů chlebového obilí. Byla to pro Němce první úspěšná rekvizice v naší obci a snad pod tímto dojmem byla do 14 dnů provedena další, ale již bez úspěchu. I přes tento neúspěch byly rekvizice prováděné často a důkladně. Zase většinou na udání. Bylo nalezeno malé množství obilí a brambor, jednalo se jenom o kila.

Koncem února začala vysoká vrstva sněhu tát a vytvořilo se velké jezero vody pod současným Novým Jenštejnem. Voda se valila přes Radonickou silnici do Hořejního rybníka a přetékala přes ves do Doleního rybníka pod hradem. Bylo zatopeno mnoho sklepů i se zásobami. Lidé si museli pomáhat sami, hasiči ještě v Jenštejně neexistovali. Ještě 7. a 8. dubna napadla vysoká vrstva sněhu a voda opadávala jen pomalu. Byla to další rána pro vesnici, která se jen těžko vzpamatovávala z rekvizic.

Na začátku války ještě nebyl tak přísně zakázán poslech rozhlasu a tak kdo měl rádio, poslouchal hlavně v noci (kdy nebylo rušeno) vysílání z Anglie, kde byla naše vláda. Pan Mareček píše: „U obchodníka pana Drnky jsme se scházeli v nočních hodinách a poslouchali rádio. Častými posluchači byli i čeští četníci z Přezletic, kde byla četnická stanice. Nejčastěji sem chodil strážmistr Ptáček.“

2. prosince byl na udání odvezen gestapem pan V. Fryš z č. p. 3. Bylo u něho nalezeno několik protiválečných letáků. Vrátil se po delší době ve špatném stavu. 19. prosince přijelo do obce gestapo. Na udání provedlo prohlídku u sedláka Josefa Stracha č. p. 25. Gestapo našlo 2 centy žita. Statek byl zajištěn a sedláka zavřeli na 3 měsíce a zaplatil vysokou pokutu. Poměry v obci byly velice špatné. Soused se bál souseda. Na následky rekvizice a ze strachu z udání se pokusil o sebevraždu mladý hospodář Josef Reichrt z č. p. 42. Pokus se nepodařil, ale on na následky zranění za 3 dny zemřel. 7. března 1942

byl z místní kapličky odvezen zvonem a z místního osvětlení dráty. Obojí roztaveno bylo na zbraně. 10. března bylo zjištěno, jak jinak než na udání, u několika sedláků, že prodávali na černo selata. Pokuta byla 1000,- K za každé sele. 2. července 1942 byl v obci ustanoven hasičský sbor. Psal jsem o tom v čísle Občasníku ze září 2013.

30. září se vrátil z koncentračního tábora mladý Josef Mareček, syn paní Anny Pekárkové, který byl odvezen 1. září 1940 pro uchovávaní letáků. Do konce roku byly ještě 3 rekvizice na obilí s brambory. Našlo se jen málo, vše bylo dobře schované nebo zakopané. Při domácích zabíjačkách se falšovala váha čuníka, aby se co nejméně odvádělo. Zabíjačky byly i na černo, ale to bylo velmi nebezpečné. 25. srpna udal neznámý udavač rolníka Josefa Sůru z č. p. 40, že používá šrotovník na mletí mouky pro lidi. Dostal pokutu 15 000,- K a šrotovník mu byl zabaven. 3. září vypukl po půlnoci ve stodole pana Václava Kobery č. p. 36 požár. Stodola byla plná nevymláčeného obilí připraveného k mlácení. Během krátké chvíle shořela celá stodola. 6 hasičských sborů i naši hasiči stačili zachránit pouze dobytek ustájený v části stodoly a mlátičku půjčenou k mlácení od pana Sůry. Požár byl založen úmyslně. Mezi lidmi se vědělo, kdo požár založil, ale nikdo nepromluvil, všichni se báli. Němečtí četníci nic nevyšetřili. Další smutná příhoda s udáváním. Přítel obecního zaměstnance pana Hynka Rouba porýbný Mrákota z Podolánky, jej udal, že má zakopané zbraně. Gestapo nalezlo 2 pušky. Pan Rouba byl odsouzen k trestu smrti. Se svou ženou byli odvezeni do koncentráku. Pan Rouba se po válce jako zázrakem vrátil domů ve velice žalostném stavu a brzy zemřel. Jeho žena v koncentráku zemřela.

Většina statků byla dána pro sabotování dodávek pod tak zvanou nucenou správu. Příjezdy gestapa byly stále častější, někdy i každý týden. Několik lidí bylo odvezeno pro poslušání rozhlasu. Mezi nimi byla i paní Marie Žertová, která byla odvezena do koncentráku. Domů se vrátila až po skončení války ve velmi špatném stavu. Na začátku roku 1945 bylo sebráno 7 mladých lidí na kopání zákopů na Moravě. Všichni se po čase vrátili, jenom Jiří Mareček zběhl k partyzánům. Fronta se blížila

a napětí mezi lidmi vzrůstalo. Německé gestapo se chovalo nepřičetně. Konec války však ještě nebyl. 14. února byl velký nálet na Prahu a od té doby se nálety často opakovaly. Celá vesnice se přestěhovala do krytů, hlavně na noc. Za kryt nám sloužil sklep. Ve škole ve Dřevčicích jsme se neučili. Pan učitel Šembera nám dával úkoly na doma.

25. března byl velký nálet na letiště ve Kbelích a na továrny ve Vysočanech. Mnoho pobořených domů a mnoho raněných a mrtvých lidí bylo i v Satalicích, Kbelích a Vinoři. Alej mohutných kaštanů kolem silnice z Vinoře do Kbel byla úplně zničená a stejně jako samotná silnice. Jedna dávka bomb byla svržená i na Jenštejn. Bomby však dopadly mimo obec na pole za Bílým křížkem. Mezi lidmi se tradovalo, že Bílý křížek a jeho patronka Panenka Marie zachránily vesnici. Při tomto náletu měli američtí hloubkaři pod křídly zavěšené malé pětikilové bomby v držácích. Po odhození bomb odhodili i tyto držáky. Ty byly rozházené všude po polích. Naši lidé je po náletu sbírali a svázeli je na vozech na velkou hromadu na návsi. Po válce z nich byl sestavený plot kolem nově odhaleného pomníku padlým v obou válkách. Jenštejnští hasiči se po několika dny zúčastňovali záchranných prací v Satalicích a Kbelích, kde vyprošťovali z pobořených domů zraněné i mrtvé. V těchto dnech se Jenštejn rozrostl o 60 rodin z těchto postižených obcí.

Ještě jedna válečná příhoda, která se týkala nás dětí. Na jaře těsně před Velikonoce v roce 1945 někde v prostoru nad Kolínem byl napaden americkým stíhačím německý bombardér Junkers Ju 88. Jeden motor začal hořet. Ještě nad vesnicí Zápy měl výšku asi 400 metrů. Vyskočili z něj 4 členové posádky a na padácích se zachránili. Pilot chtěl pravděpodobně s hořícím letadlem doletět až na letiště ve Kbelích. Nad Jenštejnem ve výšce asi 150 metrů mu odpadla část uhořelého křídla, která spadla na dvůr statku k Hálovům č. p. 25. Letadlo se prudce naklonilo a dopadlo asi 250 metrů za vesnicí na pole směrem k Radonicím. Pilot zahynul. Z letiště přijeli němečtí vojáci. Trosky letadla snesli na jednu hromadu. V části nerozbitého trupu letadla se střídali 2 vojáci jako hlídka. Parta kluků, ve které jsem nesměl chybět, vezla vozík písku na úpravu kolem kapličky na návsi. Polní

cesta, po které jsme táhli vozík, vedla asi 100 metrů od vraku letadla. Náhle se spustil prudký jarní déšť. Z troske letadla vyběhli 2 němečtí vojáci a ukazovali nám, abychom se šli k nim schovat. Po chvíli váhání jsme se k nim všichni rozběhli. Pamatuji se, že se nám vojáci smáli, že jsme celí promáčení. Poprvé v životě jsme viděli i když jenom část trup takového letadla. Po dešti nám běželi někteří naši rodiče naproti. Zděsili se, když viděli opuštěný vozík uprostřed pole. Ještě víc se polekali, když jsme se vyrobili z trupu letadla i s německými vojáky. Mně zůstala tato vzpomínka na celý život, že ani Němci nebyli jenom vrazi.

Definitivní konec války v Jenštejně se dá odhadnout na minuty. Byl 10. květen 1945, 4 hodiny ráno. Začínalo se rozednívat, když mě maminka vzbudila s tím, že jsou na návsi Rusové. Na tričko a trenýrky, v kterých jsem spal, jsem si oblékl kabát a obul gumové holínky a běžel jsem na návěs. Tam už stálo asi 8 tanků a na silnici směrem od Dřevčic stálo několik nákladních aut. Návěs už byla plná lidí. Najed-

nou začal velký chaos. Lidé běželi k nákladním autům. Ruští vojáci z nich shazovali mezi přibíhající lidi různé věci z válečné kořisti. Jednalo se hlavně o oblečení, prádlo a boty. Z druhého auta házeli kostky jadrového mýdla a různé drogistické věci. Z třetího auta házeli celé balíky svíček, papírové bloky a tužky a spoustu dalších věcí. Všichni se o to prali, tak jsem se pral také. Domů jsem si potom odnášel válečnou kořist, kterou tvořilo velké dámské kombiné, noční košile, 3 kostky jadrového mýdla, několik svíček, několik tužek, kožené pouzdro s manikúrou a přes rameno svázaný pár bagančat. Ještě to odpoledne se tanky seřadily před hospodou a vojáci byli vyznamenáni k ukončení války. Potom se tanky rozjely po vsi, aby zaujaly obranné postavení. Vždyť v Praze bylo ještě plno Němců.

Když se Rusové řadili na návsi k odjezdu, svezli mě v tanku a já jsem se potom klukům chlubil. 19. května vojáci z Jenštejna odjeli. Zbylo nám po nich jenom pár fotografií.

Václav Kovanda, kronikář obce

Sovětská armáda v Jenštejně 15. 5. 1945 (archiv V. Kovandy)

Bojovali za císaře pána

Svaz c. k. vojenských vysloužilců zemí Koruny české

Vojáci c. k. zeměbranceckého pěšího pluku č. 8 u kterého sloužili i muži z Jenštejna. (archiv autora)

V roce 2011 vzniklo sdružení několika kamarádů, kteří si začali říkat Svaz c. k. vojenských vysloužilců zemí Koruny české. Ustavující schůze svazu se konala dne 5. února 2011 v Mladé Boleslavi a zakládajícími členy se stalo celkem sedm nadšenců z celé České republiky. Hlavním cílem nově vzniklého subjektu bylo především navázat na zprůtrhané tradice původních spolků vojenských vysloužilců, které v království českém začaly masivně vznikat zejména od druhé poloviny 19. století. Kromě zájmu o historii se zaměřením na období existence rakousko-uherské monarchie se dalším z hlavních cílů svazu stalo vyhledávání a ochrana pomníků majících vztah právě k tomuto období. Stejně jako to bylo v případě původních spolků v 19. a na začátku 20. století, které nové pomníky nejen budovaly, ale také se následně staraly o jejich údržbu. Ovšem původní spolky měly kromě péče o pomníky ve svých stanovách zakotvenou i širokou charitativní činnost a vzájemnou podporu svých členů. I tuto aktivitu se snaží Svaz c. k. vojenských vysloužilců převzít a v upravené podobě aplikovat v dnešní době.

V roce 2012 se Svaz c. k. vojenských vysloužilců zemí Koruny české přetransformoval na nejčestější právní formu nevládní neziskové organizace v ČR - občanské sdružení. Toto občanské sdružení pořádá pravidelná výroční setkání, a protože čtyři ze členů sdružení bydlí v Jenštejně, je pochopitelné, že tyto setkání se odehrávají právě zde. Letos se již po čtvrté setkali členové svazu a jejich kamarádi v místní restauraci Romana Pokorného Ala Bašta. Součástí setkání bylo mimo jiné i položení věnce u pomníku padlým občanům Jenštejna v první světové válce, jako

výraz úcty k těmto vojákům, kteří položili své životy za svoji vlast. Pomník je situován na návsi obce a byl odhalen v roce 1947. Jeho současný stav je dobrý, avšak například oplocení by si již zasloužil nové a proto Svaz c. k. vojenských vysloužilců společně s obcí Jenštejn zahájili jednání o případné rekonstrukci.

Vojáci z Jenštejna a okolí rukovali v době vypuknutí první světové války zejména ke dvěma pražským jednotkám - c. k. pěšímu pluku č. 28, ale hlavně k c. k. zeměbranceckému pěšímu pluku č. 8. Mimo tyto pluky rukovali muži z Jenštejna i k dalším jednotkám - ty elitní nevyjímaje. Například Josef Steinfest byl zařazen u Dragounského pluku č. 10, František Houzvička u 4. pluku tyrolských císařských myslivců a Josef Linhart u pluku zemských střelců číslo I. Pojďme se ale alespoň na chvilku přenést do doby před 101 lety a podívejme se blíže na tehdejší pohnuté události i to, co ne jeden jenštejnský rodák zažíval během tažení pražského zeměbranceckého pluku číslo 8.

Dne 28. června 1914 byl srbským fanatikem Gavrilem Principem spáchán atentát na následníka habsburského trůnu arcivévodu Františka Ferdinanda d'Este a jeho choť Žofii Chotkovou, vévodkyni z Hohenbergu, jehož následkům oba podlehl. Pro český národ byla tato ztráta zdrcující nejen proto, že Žofie Chotková pocházela z prastarého českého šlechtického rodu, ale také proto, že následník trůnu František Ferdinand plánoval po své korunovaci zavést v monarchii federativní uspořádání. Český národ obecně vraždu následnického páru odsuzoval a po celé zemi byl držen smutek. V mnoha městech pak byly slouženy smuteční bohoslužby, avšak smutek brzy vystřídal ztek a touha po

odplatě. Atentát následně spustil rychlý sled událostí, kdy Rakousko-Uhersko odvetou vyhlásilo válku Srbsku, čímž vyvolalo řetězovou reakci vedoucí k světové válce. Během jednoho měsíce se celá Evropa ocitla ve válečné vřavě. V tomto konfliktu stály proti sobě Ústřední mocnosti - Německo s Rakousko-Uherskem a mocnosti Dohody - Anglie, Francie, Rusko (později Itálie a USA).

Češi začali rukovat ke svým plukům koncem července 1914 a český důstojník pražského zeměbranceckého pluku číslo 8, kam rukovali i někteří jenštejnští rekruti, vzpomíná:

„Hned první den mobilizační narukovalo neočekávaně velké množství záložáků, že nebylo je možné rychle obléci ani vystrojiti a ubytovat. Již druhý den byl válečný početní stav pluku dosažen. Byl jsem nad tím u vytržení, protože narukování se dělo v obrovském nadšení. První prapor zeměbranceckého pluku č. 8 odjel na Srbskou frontu již 2. srpna 1914 před druhou hodinou odpolední z nádraží Holešovice-Bubny vojenským vlakem. Velké množství obecenstva nás doprovázelo a před nádražím náš odjezd očekávalo.“

Nadšení pro válku pak zachvátilo celou monarchii - království české nevyjímaje a do armády se kromě těch, kteří byli povoláni, začalo hlásit velké množství vojáků z českých zemí dobrovolně, v naději na rychlé zúčtování se Srby a brzký konec války.

Mezitím pražští landvéváci i s jenštejnskými hochy ve svých řadách spěchali svým vlakem stále k jihu přes Kolín, Pardubice, Brno, Gänserndorf a Bratislavu do Budapešti. Zde provedl přehlídku pluku následník trůnu arcivévoda Karel, který měl k českým vojákům zvláštní vztah, neboť byl majitelem zámku v Brandýse nad Labem, kde již od mládí často pobýval. Také svoji vojenskou službu vykonával před válkou v Brandýse nad Labem a Staré Boleslavi u dragounského pluku č. 14 a uměl tedy velmi dobře česky (stejně jako císař František Josef I.). S českými vojáky proto prohodil několik zdvořilých slov, s některými si potráhl rukou a po krátkém rozloučení a provolání slávy následníkovi trůnu, pluk pokračoval ve své jízdě vlakem vstříc nepříteli.

Poté co čeští vojáci dorazili do cílové stanice v Bosně, čekal je úsmrtný pochod v obrovském vedru se skoro čtyřiceti kilogra-

movou zátěží, směrem k srbským hranicím. Za několik málo dní naši vojáci dosáhli srbských hranic a po krátkém odpočinku se začali nalodovat na pontony a překonávat hraniční řeku Drinu. Avšak Srbové zocelení několika nedávnými konflikty na Balkáně kladli houževnatý odpor a rakouské jednotky několikrát vytlačili ze svého území. Rakouská armáda utrpěla obrovské ztráty a některé jednotky, včetně zeměbranceckého pěšího pluku č. 8 byly prakticky vybity. Srbské bojiště bylo svědkem obrovského masakru vojáků obou válčících stran, zejména v počáteční fázi války, ale také nezměrného hrdinství našich vojáků i zákeřného vedení války ze strany Srbů.

V konečném účtování přinesla trestná výprava Rakouska - Uherska do Srbska ztrátu celkem 273 822 vojáků, mezi nimi byli i tři vojáci z Jenštejna: Josef Steinfest, Josef Krbec a Josef Jahoda. Také na Srbské straně byly ztráty obrovské, činily okolo 200 000 vojáků. Během tohoto tažení padlo do srbského zajetí zhruba 60 000 vojáků rakousko-uherských sil. Někteří vojáci české národnosti během bojů v Srbsku, ve snaze uniknout peklu válečných útrap a zachránit si alespoň holý život se vzdali Srbům a spoléhali na slovanskou příbuznost s tímto národem. Avšak realita byla velmi krutá, ihned po svém zajetí byli tito vojáci okradeni prakticky o všechno, co měli, včetně oděvních svršků. Byli umístěni v zajateckých táborech, kde byli nuceni k nelidské otročské dřině, téměř bez jídla a za katastrofálních hygienických podmínek.

Na sklonku roku 1914 se zeměbrancecký pěší pluk číslo 8 přemístil na ruskou frontu do Karpat na slovensko-polské pomezí. Zde se v krutých zimních podmínkách zúčastnil těžkých bojů s Rusy, zejména před velikonočními 1915 v údolí Laborce. Vojáci se po pás brodili závějemi a snášeli krutý mráz, sníž však po několika dnech náhle roztál a zaplavil krajinu vodou a bahnem. Za těchto mimořádně těžkých podmínek přešli čeští vojáci, stejně jako celá rakousko-uherská armáda do protiotoku u polské Gorlice. Rusové byli během několika měsíců zatlačeni hluboko na své území a až do 3. března 1918, kdy byl uzavřen Brestlitevský mír potvrzující porážku Ruska, se již nepřátelé k našemu území nepřiblížili.

Poté co se rozpadla ruská

fronta na konci roku 1917, byl pražský zeměbranceký pěší pluk č. 8 přesunut na italskou frontu a jenštejnští rodáci byli znovu u toho. Opět je čekala změna podmínek, kdy byli nuceni přizpůsobit se boji ve vysokohorském prostředí. Zde kromě zásahu kulkou, či střepinou hrozilo i zranění, jako břitva ostrými úlomky skal, které se tříštily při dopadu granátů. Taktéž obrovským nebezpečím pro naše vojáky se stal sesuv lavin, které byly mnohdy uvolňovány nepřítelem úmyslně. Naši vojáci podstoupili těžké boje na řece Soči v celkem 11 bitvách a nedovolili italskému protivníkovi, aby je porazil. Ustoupili až po totálním kolapsu monarchie, kterou začaly zmítat národnostní nepokoje a hladové bouře. Vojáci si však byli vědomi své vojenské přísahy a bojovali až do hořkého konce, kdy si císař Karel I. uvědomil bezvýchodnost situace a zbavil je jejich vojenských povinností. Až v této chvíli všechny vojáky přemohla touha po domo-

vě a začali se postupně stahovat z italské fronty, zanechávající zde mezi tisíci dalších hrobů na hřbitvích i svoje padlé kamarády z Jenštejna - Karla Trupla, Aloise Trupla, Františka Houžvičku a Jaroslava Houžvičku.

Vojáci očekávali po dlouhých letech strávených na frontě demobilizaci a konečně návrat domů ke svým rodinám. Nově vzniklá Československá republika však byla napadena a byla ohrožena její celistvost. Vojáci vracující se z italského bojiště ovšem nezaváhali ani na okamžik a znovu odešli bojovat do války. Jenštejnští rodáci se opět účastnili krutých bojů, tentokrát na začátku roku 1919 proti Polákům a Maďarům. I zde padli vojáci z Jenštejna a poslední konečný účet byl vystaven v boji s Maďary na jméno Josefa Brycha.

Nikdy v historii, v žádné válce či bitvě, nebojovalo tolik Čechů a Moravanů jako za první světové války. Češi byli třetím nejpočetnějším národem rakouské armády. Odhadovaná účast českých

Členové Svazu c. k. vojenských vyslůžků zemi Koruny české na srazu v Jenštejně (J. Hulík / březen 2015)

a moravských vojáků v císařské armádě je 1,5 milionu vojáků, z nichž asi 300 tisíc padlo. Dlí pohřbeni na mnoha frontách a bojištích i na mnohých vojenských hřbitovech po celé Evropě. V Čechách a na Moravě by se stěží našla rodina, která by touto válkou nebyla zasažena. I v těch nejmen-

ších vesničkách dodnes zůstaly pomníky nesoucí jména těch, kteří se z ní nevrátili. Jejich památka by se měla natrvalo vrátit do podvědomí nás všech a neměli bychom na ně vzpomínat jako na oběti, ale na hrdiny, protože oni si to zaslouží.

Hynek Domalíp

Šťastný návrat

Nejstarší obyvatelka Jenštejna Pavla Barančíková oslavila 90 let

Spousta z vás, kteří se rádi procházíte po našem podhradí, ať už s dětmi k dětskému hřišti nebo dál směrem k Podolance, bude znát milou paní s velkou láskou k dětem, která má domeček téměř u hráze prvního obecního rybníka. Dům Pavly Barančíkové poznáte snadno.

Má moc pěknou a upravenou předzahrádku před domem a paní se ve svých letech stará i o kus obecního pozemku přes cestu. Každé malé dítě, které umí pozdravit, dostane kytičku... Ve věku 90 je naší nejstarší, ale stále velmi vitální obyvatelkou. Když jsme ji byli přát k narozeninám, napadlo nás, že je spousta věcí, které o ní nevíme, a tak vzniknul asi hodinový rozhovor.

Pavla Barančíková se narodila v Jenštejně, o kousek dál než bydlí dnes, ve žlutém domku hned vedle pumpy. Od svých 17 let žila ve Cvrčovicích v hospodářství, které dostali její rodiče po prarodičích. Zde také poznala svého budoucího manžela, původem z Vysočan, který měl ve Cvrčovicích sestru, u níž po smrti rodičů žil. Tehdy se jenom kamarádili a netušili, že spolu nakonec budou 53 let. V té době už také začínala 2. světová válka, která se velmi dotkla i osudu obou mladých lidí.

V 18 letech ji na udání sebralo gestapo a odvezlo ji do koncentračního tábora v Německu. Paní Barančíková měla totiž nastoupit na nucené práce do Německa a na hranicích utekla a vrátila se domů a nějaký čas se schovávala u rodičů. Transport do koncentračního tábora nakonec minul její rodiče jen díky tomu, že gestapu někdo vysvětlil, že o jejím útěku z nuceného nasazení nevěděli... Němci tehdy sebrali 3 lidi, odvezli je do Brandýsa nad Labem a odtud nastoupili do transportu směr Německo.

Už v transportu byla 18letá dívka svědkem toho, co znamená válka, když jedna z deportovaných žen byla zastřelena přímo před jejíma očima. V táboře, kde musela paní Barančíková pracovat na poli za neustálého psychického i fyzického týrání dozorkyň jí nakonec od vyhladovění a následného transportu jinač zachránilo jen to, že si ji jedna z dozorkyň vybrala, aby vařila v jejím domě českou kuchyni. Facky, kopance a takzvaná „díra“, kde vězni za trest trávili celé dny, byla běžná denní realita. Většina ostatních se tam zdržela pár týdnů nebo měsíců a poté byli odesíláni do táborů, ze kterých se vrátil málokdo.

Tábor, ve kterém přežila 14 měsíců, byl jen přestupní stanicí do vyhlazovacích táborů. I přes to, jak obrovsky obtížné a pro nás nepředstavitelné bylo přežít v těchto podmínkách, paní Barančíková nemyslela jen na sebe. Když jsem se jí ptal, zda si někoho z té doby pamatuje, zda tam měla kamarádku, hned zmínila malou židovskou holčičku, které v té době bylo prý asi 8 let a spala s ní na posteli.

Na postelích se jich tehdy střídalo i pět a pro tuhle židovskou holčičku se Pavla Barančíková stala sestrou i maminkou zároveň a podařilo se jí ji zachránit od transportu do vyhlazovacího tábora jen tak, že přemluvila dozorkyni, že do kuchyně potřebuje někoho k ruce na pomocné práce. Shodou okolností tato holčička dodnes žije a nedávno prý na paní Barančíkovou vzpomínala i v televizi!

Nakonec se tedy Pavla Barančíková dočkala osvobození, pamatuje si, jak ji vezli auty až do Prahy do Vysočan a odtud telefonovali mamince domů do Cvrčovic. Do Vysočan pro ni přijel její kamarád, kterého poznala už v 17 letech a společně šli pěšky až domů. Nakonec z toho byla velká láska a v jejich 21 letech

se vzali. Její manžel byl stavbyvedoucí a ona až téměř do 70 let (ještě chvíli po revoluci) pracovala v PALu. Se svým manželem si společně opravili domeček v Jenštejně, ve kterém od roku 1948 žije dodnes. Často vzpomíná na to, jak bylo v Jenštejně krásně, když si dům opravili, jak se se sousedy scházeli před domem a společně opékali, chlapi hráli karty, nebo se chořilo na ryby...

Když se dnes paní Barančíkové zeptáte, jestli něco potřebuje, nechce nic... Jen si trochu postěhuje, že nemůže na ruku a s úklidem či péčí o její milovanou zahrádku to není tak snadné jako dřív.

Moc si chválí to, že si nemusí sama vařit a v týdně má obědy od Cafourků a přes víkend z domova důchodců, kde jí taky za mírnou úplatku perou a pomáhají i jinak. Trochu ji zlobí některé nevychované děti, ale kupodivu si i většinu těch dnešních chválí a ráda se s nimi dá do řeči.

Tak až zase půjdete kolem malého domku v podhradí, budete vědět o maličko víc o drobné paní, která sedává na lavičce mezi vzrostlými stromy, které kdysi s manželem zasadili. Přejeme hodně dalších let a zdraví!

Norbert Hlaváček, starosta

Obec tvoří její komunita

Budme rádi za dobrovolníky, které v Jenštejně máme

Jenštejnský občasník má ve svém záhlaví citát „Lidé to jsou, kdo tvoří obec, nikoli zdi“. Kvalita obce se dá hodnotit z mnoha pohledů – podle výše rozpočtu, úspěšnosti v získávání dotací atd. Jakkoliv to bude znít obecně, stále více se při návštěvách starostů setkávám s tím, že jedním z nejdůležitějších faktorů, podle kterých obyvatelé posuzují, zda se jim tam či onde žije „dobře“, je to, jaké mají ve své obci možnosti setkávání, sportu, kultury a společenského dění, jak obec podporuje spolky a sdružení, kolik lidí má

zájem pro komunitu něco dělat, kolik nápadů dokážou lidé dotáhnout do úspěšné realizace.

Od nápadu ke skutečnému počínání bývá dlouhá cesta. Nápadů je spousta, zvláště těch, které vzniknou někde u piva, málo z nich však dojde do stavu reálných příprav a jen zlomek je nakonec uveden do životaschopného stavu.

V Jenštejně se nám nedostává spousty věcí. Nemáme školu, naše děti se všechny nevejdou do školky, Dehtáry nemají v 21. století vodovod ani kanalizaci, chybí

nám důstojné kulturně-společenské nebo spolkové či sportovní zázemí, nemáme hasičárnu. Mohl bych pokračovat ještě dlouho. Čeho si však velmi vážím a není to opravdu věc běžná ani v mnohem bohatších a větších obcích, je to, že máme lidi, dobrovolníky a spolky, které mají zájem pro nás všechny něco dělat. Ve svém volném čase, bez nároků na honorář, někdy i bez jasného uznání od těch, kterým je ta či ona věc určena.

Mít nápad a nevědět, kolik času, materiálu či prostředků

to bude stát, popřípadě to vše „hodit“ na obec, je to nejjednodušší. Naštěstí máme dostatek opačných příkladů toho, jak lze podobné akce realizovat, jak se dají shánět peníze i jinak, než jen z rozpočtu obce a hlavně tady máme nadšence, kteří nezůstávají jen ve fázi mudrování o tom, co by kdyby, ale skutečně pomáhají, organizují a zařizují. Těm patří část tohoto vydání Jenštejnského občasníku a velký dík za jejich chuť, odhodlání a vůli něco pro všechny dělat!

Norbert Hlaváček, starosta

Jenštejnská pětka se blíží

Druhý ročník akce nejen pro sportovce ale i rodiny s dětmi

Být nejen sportovní, ale i společenskou akcí si klade za cíl druhý ročník Jenštejnské pětky inSPORTline, jejíž druhý ročník se bude konat 30. května. Chce přilákat nejen fanoušky běhu, ale i rodiny s dětmi a vůbec všechny, kteří mají kladný vztah ke sportu a chuť se setkávat. Za zmínku určitě stojí, že půjde o první obecní akci, jejíž rozpočet bude kompletně pokryt sponzorskými dary. Organizační zajištění akce má na starosti Renata Hlaváčková.

Jaké jsou hlavní změny oproti loňskému ročníku?

Hlavní změnou oproti loňskému roku, jak již samotný název napovídá, je získání generálního partnera akce, a to hned pro následující tři ročníky. Je jím společnost inSPORTline, která se již podílela na předchozím ročníku a pevně věřím, že se jim podpora naší akce vyplatí. Dále doufám, že nám na rozdíl od loňského roku bude i více přát počasí. Přípraveni však budeme i na déšť, budeme mít velký stan, kam se bude možné schovat. Další novinkou oproti loňskému roku je zajištění registrací a měření jednotlivých běhů. On-line re-

gistrační formulář je k dispozici na našich webových stránkách a měření je zajištěno pomocí čipové časomíry.

Jaký bude program?

Naším hlavním cílem je přilákat nejen sportovce, ale i rodiny s dětmi a všechny, kteří mají zájem se potkávat. Máme připravený bohatý doprovodný program, který snad osloví všechny věkové kategorie. Je připraveno celkem pět tras běhů – mladší žáci, starší žáci, rodinný běh, běh se psy a hlavní běh na 5 km. Všichni účastníci získají hodnotné ceny od našich sponzorů. Jelikož 1. červen je Dnem dětí, zaměřili jsme se rovněž na aktivity pro naše nejmenší, pro které budou připraveny poníci, skákací atrakce, turnaj v Člověče, nezlob se, program s klauny, dětská diskotéka atd. Nezapomínáme ani na dospělé. Se svojí exhibicí vystoupí český strongman a silový sportovec Jiří Tkadlík, který zároveň uspořádá soutěž o nejsilnějšího Jenštejňáka a Jenštejňáčku. Orchester Tam Tam Batacua navodí tu správnou atmosféru před každým během svým vystoupením a dětskou diskotéku a následný večerní koncert zajistí kapela Pády.

Loni se zúčastnilo i několik profesionálních sportovců, hlavně z oblasti moderního pětiboje? Můžeme letos také čekat nějaké známé osobnosti?

Hlavním patronem Jenštejnské pětky inSPORTline se stal náš soused Vojtěch Bernatský, který se sám bude našeho závodu účastnit a zároveň přislíbil na akci účast známých osobností z řad sportovců a herců. Nechte se překvapit, kdo to bude!

Půjde o akci jenom pro místní

nebo máte větší ambice?

Snažili jsme se o to, aby celá sportovně-společenská akce přilákala nejen všechny obyvatele Jenštejna, ale i ty, kteří o Jenštejnu dosud neslyšeli nebo o něm vědí jen málo. Aby přišli naši sousedé z okolních vesnic a vůbec lidé z širokého okolí. O Jenštejské pětce inSPORTline se dozví lidé z obecních časopisů, letáků či pomocí obecních webových stránek v Satalicích, Vínorů, Kbelích, Radonicích, Brandýse nad Labem atd. Vydou také reklamy ve středoevropských denících, proběhne propagace na www.behej.com, www.kudyznudy.cz, a dalších sportovních serverech či Facebooku. Jedna reklama bude i na autobusové lince Brandýs-Praha, dáme o nás vědět na Country rádiu, Děčku a možná se na nás přijede podívat i Česká televize. Velmi nás potěšil zájem handicapovaných sportovců, kteří projevíli zájem si trasu hlavního běhu zajet na tzv. handbiku. Bohužel v rámci letošního ročníku by byla trasa pro tyto sportovce jen velmi špatně sjízdná, proto jsme se zavázali trasu zpřístupnit

handicapovaným v následujícím roce. Je to určitě výzva ale proč to nezkusit.

Jaký je rozpočet akce?

Celý rozpočet ve výši zhruba 130 000 Kč je pokryt sponzorskými dary a zbylo i na hodnotné ceny pro všechny, kteří se umístí „na bedně“ ve všech kategoriích. Sponzoři přispěli na Jenštejskou pětku inSPORTline částkou cca 195 000 Kč, z toho 40 000 ve věčných cenách.

Co má udělat člověk, který se chce aktivně zúčastnit?

K dispozici jsou stránky www.jenstejskapetka.cz, kde je možné se už dnes registrovat k jednotlivým běhům. Kdo se registruje předem, má startovné zdarma, na místě bude startovné stát 50 korun. Novinky a informace průběžně sdělujeme buď na zmíněné webové stránce nebo na Facebooku Jenštejnská pětka. A na závěr chci poprosit všechny, kteří nám chtějí pomoci s organizací: každá pomocná ruka je vítána, stále potřebujeme dobrovolníky! Stačí se ozvat před Facebook nebo naše webové stránky. Děkuje!

Martin Šídlák

Proč nemít vysoké cíle?

Patronem běhu je letos Vojtěch Bernatský, moderátor České televize a obyvatel Jenštejna.

Zúčastnil jste se prvního ročníku, poběžíte i letos?

Minulý rok jsme běželi s manželkou a byl to pro nás oba velmi příjemný zážitek :-). Letos si to určitě zopakujeme.

S kým byste si rád zaběhal na Jenštejské pětce 2016?

To je ještě hodně daleko, ale proč nemít vysoké cíle? :-). Takže zkusím zavolat do Jamajky a když vybereme mezi Jenštejňáky pár korun, třeba se nám s panem starostou podaří přemluvit i Usaina Bolta. To by se mi líbilo :-).

Jaký je váš tip v letošní nové tipovací soutěži „Kolik zaběhne starosta“?

Myslím, že to dá za 28 minut. Je to bojovník :-).

Slavnosti již po dvacáté osmé

Letošní ročník se bude konat v sobotu 20. června od 14 hodin na hradě a v podhradí

Loňská koncepce spojení Jenštejnských slavností s poutí nebyla všemi přijímána s nadšením, a proto bude letošní ročník laděn v duchu tradičních řemesel, divadla, hudby, tance, ale i další zábavy pro malé, starší i věkem moudré občany Jenštejna i okolí.

Na co se tedy můžete letos těšit? Sobotní odpoledne zahájí před 14 hodinou slavnostní famfáry z hradní věže a následně i z podia na obecní louce. Zde bude nejen podium a občerstvení, ale i stánky s řemesly a dílnami, jako například košíkářství,

kovář, žonglérská a klaunská dílna, deskové hry, kouzelnická dílna, výtvarná dílna, a řada dalších.

Na podiu i na hradním nádvoří se během odpoledne a večera vystřídá celá řada umělců amatérských i profesionálních, místních i přespolních.

V brzké odpoledne se můžete těšit na dětské vystupující z nejbližšího okolí, kteří vás potěší zpěvem, zumbou, divadlem... V odpoledních hodinách pak jistě zaujme mladá taneční skupina Caramelka, děti potěší kouzelník Paul Merild, který po

vystoupení děti naučí v kouzelnické dílně i nějaké malé tajné figle. A všichni pak se zatajeným dechem budeme sledovat, jestli se kouzelník dokáže vyprostit z klády.

Samozřejmě nebudou chybět ani pohádky, šermíři a kejklíři, to vše jak na hradě, tak na podiu v podhradí. V podvečer se můžete těšit na kapelu The Fribbles, hrající oldies a revival 50'-80'let.

Večer na hradním nádvoří potěší náročnější posluchače hudba z dob Jana z Jenštejna i malá přednáška o této době. Hrad se poté zahalí do spánku, zato na

podiu pod hradem budeme v plném proudu.

Zlatým hřebem večera bude kapela B.Lues hrající rockovou muziku, pravidelně vyprodávající Lucerna music bar a aktuální předskokani skupiny Olympic. Večerní program ještě zpestří divadlo pantomimy a za tmy pak rozzáří prostor ohňová show.

Věříme, že na letošním ročníku Jenštejnských slavností si všichni příjemně odpočinou a pobaví se.

*Za přípravný tým Jenštejnských slavností
Klára Zemanová, Roman Pokorný
a Norbert Hlaváček*

Jak jsme uklízeli Jenštejn

Obec se zapojila do celostátní akce Uklidme Česko

Jistě není náhoda, že celorepubliková akce „Uklidme Česko“ je spojena s měsícem dubnem, kdy se slaví Den Země (22. dubna). Letos se konal druhý ročník této úklidové akce. Tato dobrovolnická akce vychází z mezinárodně osvědčeného modelu „Let's Do It!“, který vznikl v roce 2008 v Estonsku a úspěšně již proběhl ve více jak 100 zemích.

Naše obec se k této akci ráda připojila pod vlastním názvem „Uklidme Jenštejn“. Hojná účast je důkazem, že naše obec není svým obyvatelům lhostejná a rádi pomohou s úklidem, aby se pak sami mohli při procházkách kochat pohledem na krajinu bez odpadků. Těm, kdo přišli, patří veliké DÍKY a to především od naší matky Země.

Akce se zúčastnilo více jak 50 dospělých a 40 dětí. Pomocí přijeli dokonce lidé z okolních

vesnic. Uklízely se všechny odpadky a černé skládky podél cest k vesnicím Podolanka, Dehtáry, Zápy, Radonice a Vinoř. Pan Kubr odvezl velkou část brigádníků na valníku za traktorem do ulice Zápská, což se velmi líbilo hlavně dětem a dvakrát úplně plný svezl odpad do kontejneru. Mezitím hasiči postavili stan, kde společně s paní místostarostkou a panem Pokorným připravili občerstvení. Hasiči také poskytli své auto a svázeli plné pytle ze všech stran. Kontejner, který stál na návsi, nakonec nestačil. Byl plný během hodiny a musel se objednat další kontejner, který ochotně a rychle přistavil pan Neuman. Bohužel toto svědčí o neukáznosti a sobeckosti těch, kteří si dovolí odpadky podél cest vyhodit. Doufáme, že viděli ty, kteří to po nich uklízeli, zastyděli se a již si nic takového v budoucnu

nedovolí.

Narazili jsme také na několik černých skládek, na které jsme sami v tento den nestačili. Rádi bychom tedy v budoucnu zorganizovali, za pomoci nás všech, úklid především okolo Radonického potoka, kde jsou tři černé skládky. Někdo si vytipoval toto místo a během krátké doby sem navezl kontejnery odpadu.

Abyste zabránili dalšímu zavalení, byly umístěny k tomuto místu panely. Toto řešení se ukázalo jako účinné a odpad zde již nepřibývá.

Nyní je tedy potřeba černé skládky zlikvidovat. Rádi bychom toto místo, které je jediným lesním prvkem v našem katastru, a které je zajímavé svými pískovcovými skalami a odborně klasifikováno jako historicky cenná kulturní krajina, vyčistili. Je to místo, kde by se propojila nově vybudovaná

naučná stezka „Amerika – Brízek – Červená skála“ s naučnou stezkou Vinoř-Jenštejn, místo určené pro relaxaci.

Likvidace skládky v tomto místě bude poměrně složitá, protože odpad byl svržen ze svahu, který je strmý a vysoký. Bude zapotřebí mechanizace. Bude nutné vyřezat stromky, které již prorůstají odpadem a uvolnit příjezd.

Ale hlavně se musí sejit parta ochotných lidí. Po naší sobotní zkušenosti však věříme, že se znovu sejdem. Nyní, když už máme všichni, kteří se víkendové akce zúčastnili, první zkušenosti, se nám jistě podaří tento záměr uskutečnit.

Věříme, že víkendová akce splnila svůj účel, a že účastníci odcházeli s pocitem dobře vykonané užitečné práce.

*Gabriela Spurná a Zuzana Dvořáková,
zastupitelky*

Uklidme Česko 2015 v Jenštejně (D. Hulíková / duben 2015)

Spolky a sdružení

Pořádání akcí zatím brzdí nedostatek vhodných prostor

Jistě je znáte, ale někdy neuškodí, zmínit se o všech na jednom místě. Spolky, sdružení, skupiny nadšenců či dobrovolníci. Ti všichni se podílejí na tom, aby naše obec žila. Abychom se mohli setkávat, sportovat, bavit se. Sbor dobrovolných hasičů, OS Jenštejn (Trpaslík), SK Jenštejn (nohejbal), Team Overhand (silové sporty), Sdružení Zelené žití, Klub rodičů při MŠ Jenštejn, Svaz c.k. vojenských vysloužilců zemí Koruny české a další dobrovolníci, kteří pomáhají či sami připravují Jenštejnské slavnosti, Summer party, Jenštejnskou Pětku, redigují Jenštejnský občasník nebo se starají o obecní kroniku, jako náš dlouholetý kronikář Václav Kovanda. Všichni z nich to dělají ve svém volném čase, bez nároků na honorář, některé spolky či jednotlivci ani nežádají o finanční či jinou pomoc ze strany obce. Ty všechny nespojuje jen chuť dělat něco pro druhé, ale bohužel i to, že pracují, setkávají se v podmínkách, které jsou spíše provizorní a nedostatečné

než cokoliv jiného. Hasiči přežívají ve stavebně i prostorově nevyhovující budově v pronájmu, ve které v zimě fungují s dětmi při 5°C.

Trpaslík se setkává v původní zasedací místnosti Obecního úřadu, která by měla sloužit k jiným účelům, sportovci z SK Jenštejn mají svépomocí vybudovanou kůlnu, kluci z Team Overhand cvičí ve stodole. Obec nemá vhodné prostory pro kroužky, spolky, na pořádání kulturních či společenských akcí nebo jen místo, kde se může sejít více než 20-30 občanů najednou a nemusí jít jen o zasedání zastupitelstva obce. Proto také budeme hledat řešení, jak jim v budoucnu zařídit důstojnější podmínky.

Následující tabulky ukazují příspěvky sdružením a spolkům z obecního rozpočtu a obecní příspěvky na jednotlivé komunitní akce. Vše tak, jak to bylo známe v době uzávěrky Občasníku.

Všem, kteří pomáhají a také těm, kteří přispívají finančně, děkujeme!

Norbert Hlaváček, starosta

Spolek	Příspěvek 2015
SDH Jenštejn	60000 Kč
OS Jenštejn (Trpaslík)	50000 Kč
SK Jenštejn	nežádali
Team Overhand	nežádali
Sdružení Zelené žití	nežádali
Klub rodičů při MŠ	nežádali
Svaz c.k. vojenských vysloužilců zemí Koruny české	nežádali

Akce	Příspěvek obce	Sponzorské dary
Dětský karneval	z rozpočtu Trpaslíka	
Bazárek	z rozpočtu Trpaslíka	
Čarodějnice	10 000 Kč	prozatím 0 Kč
Jenštejnská pěťka	130 000 Kč	190 000 Kč
Trpaslíkův den	z rozpočtu Trpaslíka	
Memoriál Stanislava Neumana	z rozpočtu SDH	
Jenštejnské slavnosti	150 000 Kč	30 000 Kč
Nohejbalový turnaj	nepotvrzeno	
Summer party	0 Kč	prozatím 0 Kč
Loučení s prázdninami	5 000 Kč	prozatím 0 Kč
Vítání občánků	15 000 Kč	prozatím 0 Kč
Strašidla	z rozpočtu Trpaslíka	prozatím 0 Kč
Lampionový průvod	1 000 Kč	prozatím 0 Kč
Rozsvícení vánočního stromku	1 000 Kč	prozatím 0 Kč

SDH JENŠTEJN

V březnu nám začala sportovní sezona, která se týká hlavně našeho dětského oddílu. Dne 28. března jsme se zúčastnili soutěže v dovednosti vázání uzlů, pořádané v Mukařově. Jenštejn reprezentovala v kategorii mladších žáků Nikola Chvojková, která skončila na krásném 66. místě ze 168 soutěžících, a dále v kategorii starších žáků se Denisa Pálová umístila na 84. místě ze 146 účastníků. Obě děvčata se velmi snažila, šlo o jejich první soutěžní klání, kterého se účastnilo celkem 400 mladých hasičů, takže si všichni dokážeme představit, že tréma byla obrovská. Ostatní děti se byly podívat, jak to na takové soutěži chodí, a samozřejmě přišly fandit Jenštejnu.

Další soutěž, tentokrát v Požárním útoku dětí, nás čeká 25. dubna v Čelákovcích, pro naše mladé hasiče to bude první ostrý start v této disciplíně.

Naši vedoucí mládeže nemají lehkou pozici navázat na úspěšnou minulost mladých hasičů Jenštejna. Dnešní děti mají plno jiných zájmů a vyžití, kdy už dávno neplatí pravidlo našich dětských let, tedy co mladý Jenšteňák, to hasič. Proto se potýkáme s problémem, že máme naplněný stav mladších žáků a přípravku, ale z dětí, spadajících do kategorie starších žáků, pro jejich malý

početní stav nemůžeme sestavit soutěžní družstvo. Také požární sport se nám ztížil o disciplínu CTIF převzaté ze západní Evropy.

Memoriál Vladimíra Neumana je již připraven. Disciplíny budou celkem čtyři. Simulovaná autonehoda, kde figuranti budou předstírat různá zranění a soutěžící budou mít za úkol zabezpečit místo nehody a zraněné správně ošetřit. Dále nám přislíbili kolegové s Brandýsa nad Labem, že na závěr soutěže předvedou vyproštění osob z havarovaného vozidla s použitím vyprošťovací techniky.

Další soutěžní disciplína je netradiční požární útok, dále stavba protipovodňové hráze a nakonec na odlehčenou orientační běh. Kdo z veřejnosti bude mít zájem, může nám přijít 13. června fandit. Po ukončení soutěže bude připraveno občerstvení a účastníci soutěže určitě rádi předvedou především dětem svou požární techniku. Účast na memoriálu konaného na počest našeho kamaráda, nám již potvrdili hasiči z Miškovic, Kbel, Satalic a sousední Podolanky.

18. dubna jsme pomáhali u akce „Uklidíme Česko“. Naši členové uklízeli, svázeli nepořádek ke kontejneru a pro ostatní zajišťovali občerstvení.

Marek Vacek, zastupitel a hasič

MŠ JENŠTEJN

Co je ve školce nového

Do školky za námi přijelo divadélko s představením „Tůdle nůdle“. Také jsme se dozvěděli, jak se máme chovat k cizím pejskům, protože jeden takový přišel mezi nás i se svoji paní majitelkou. Společně předváděli, co všechno pejsek dovede. Před Velikonoce jsme si ozdobili naše stromčky u vchodu do školky. Dopoledne jsme s paní učitelkami připravili těsto na perníčky a vykrajovali různé velikonoční tvary. Upečené perníčky jsme si ozdobili společně s maminkami. Spoustu zábavy jsme si užili při varetím představení s Cecilíí. V poštovní schránce jsme měli dopis od velikonočního zajíčka, který nám přinesl do školky velikonoční překvapení. Za zvířátka jsme se vydali do ZOO

koutku v Radonicích. Některá zvířátka jsme mohli i pohlédnout. A na zahradě školky se nám objevili draví ptáci. Dozvěděli jsme se zajímavosti o tom, jak žijí a sledovali jsme je při létání.

Výsledky zápisu

Zápis na školní rok 2015/16 proběhl 26. března 2015.

Výsledky zápisu byly zveřejněny od čtvrtka 16. 4. 2015. Seznam registračních čísel přijatých dětí byl vyvěšen ve vitrině MŠ a na dveřích ředitelny nejméně po dobu 15 dnů.

Celkem bylo u zápisu přijato 44 žádostí. Přijato bylo 15 dětí, dle volné kapacity školy pro školní rok 2015/16, nepřijato bylo 29 dětí. V současné době je správné řízení ukončeno.

Bc. Petra Holíková, ředitelka MŠ Jenštejn

JENŠTEJNSKÝ KALENDAŘ

30. 5.	Jenštejnská pěťka	1. 8.	Summer party
6. 6.	Trpaslíkův den	30. 8.	Loučení s prázdninami
13. 6.	Memoriál V. Neumana	17. 11.	Lampionový průvod
20. 6.	Jenštejnské slavnosti	29. 11.	Rozsvícení stromku

Aktuálně na www.jenstejn.cz

Jak se žije u sousedů: Satalice

Sousední městská část pohledem Lucie Burdové, bývalé obyvatelky Jenštejna

Kaple sv. Anny v Satalicích (J. Hulík / duben 2015)

Co vás přivedlo do Satalic?

Satalice jsou naším přechodným bydlištěm od října 2013. V létě tohoto roku plánujeme stěhování do našeho nového domu v Radonicích.

Jaký je podle vás hlavní rozdíl mezi Jenštejnem a Satalicemi?

Jenštejn jsem vnímala více jako vesnici, i když se přiznám s pocitem, že se jedná o starou a novou část, kdy ta stará je tou vesnicí a ta nová spíše oddělenou

nejasnou částí. Myslím ale, že je to přirozený vývoj všech nově vybudovaných satelitních míst - než si stará část obce zvykne na nové přírůstky a než ta nová část najde cestu k nim tak, aby byly zachovány dlouhodobě zakořeněné zvyky. V Satalicích bydlíme též v satelitní části a musím říct, že jsme hned byli přijati (aktivně) mezi sousedy, kteří již mají své zajeté koleje, své party. Méně tlačíme na pilu, co se týče tzv. za-

padnutí, a přesto se nám dostává pocitu, že sem patříme. Zároveň fungují vztahy se starou částí obce. Přiznám se, že se zde cítím více uvolněně, ale velkou roli jistě hraje i moje subjektivní vnímání. **Stačila jste už poznat komunitní život v Satalicích?**

Díky sousedům, kteří se nás „ujali“ jsme byli dokonce plesat na Hasičské zábavě a bylo skvělé vidět, kolik lidí se zná a umí se spontánně bavit. Byla vidět i přátelská propojenost staré a nové části. Díky místní škole, sokolu, skautu, školce atd. je zde i spousty dalších aktivit pro děti i dospělé, tudíž je z čeho vybírat. Co se týče školy, dcery ji navštěvují a já jako rodič nemám žádných stížností, ba naopak.

Musí Satalice řešit nějaké problémy?

Ano, vím, že zde byla velká kauza ohledně dalšího rozvoje zpracovávání odpadu v obci i pro další městské části. Sousedé podnikli řadu kroků k tomu, aby se tento projekt neuskutečnil, a myslím, že se jim vynaložená bojovná síla vyplatila.

Jak funguje starostka, úřad MČ a zastupitelstvo? Zajímají se o to obyvatelé Satalic?

Z doslechu vím, že jsou lidé spokojení s nově zvolenou starostkou a obecně fungují na zastupitelstvu a na úřadě přátelské vztahy. Obyvatelé Satalic se zabývají vedením obce asi stejně jako v jiných obcích - vždy se najdou tací, kteří budou podkopávat již funkční zajeté koleje, ale naštěstí je vždy většina těch, kteří budou stmělovat, upevňovat, podporovat a tvořit.

Jiří Hulík, zastupitel

Městská část Praha - Satalice

Velikost katastru: 3,8 km²
Počet obyvatel 2000: 1317
Počet obyvatel 2013: 2427
Rozpočet 2000: 7,2 mil. Kč
Rozpočet 2014: 10,9 mil. Kč
Starostka: Milada Voborská
Web: www.satalice.cz

Kam za kulturou

Přehled kulturních akcí v našem regionu

Výčet akcí, termíny a kontakty jsou převzaty od dotázaných obcí, pořadatelů, a webových stránek. Máte-li vy sami jakýkoliv tip na další místa či akce, o kterých bychom měli přistě informovat, obraťte se přímo na naši redakci.

Kulturní centrum Radonice

www.kcradonice.cz

24. 5. (15:00) - Pohádka o chytré kmotře lišce
 30. 5. - Dětský den a večer rodičů
 27. 6. - Vítání prázdnin (Rodinný park Amerika)
 11. 7. (20:00) - Divadelní představení Tři mušketýři (Amerika)

Radonice - Zookoutek

www.zoopark-radonice.cz

Podolanka

www.podolanka.cz

Dřevčice

www.drevvice.cz

3. 5. - Rybářské závody (dopoledne muži, odpoledne ženy a děti)
 23. 5. - Májová zábava (u školy)

Vinoř - Vincent

www.praha-vinor.cz/kvc.htm

Vinoř - Hoffmanův dvůr

www.hoffmanuv-dvur.cz

17. 5. (16:00) - Píseň moře (kino)
 19. 5. (20:00) - Chlapectví (kino)

Brandýs nad Labem

www.brandysko.cz

6. 6. - Polabský Montmartre (zahradka zámku)

Brandýs nad Labem - Kino

www.kinobrandys.cz

Brandýs n. Labem - Matýsek

www.brandyskymatyssek.cz

Zámecký areál Ctěnice

muzeumprahy.cz/1355-zamecky-areal-ctenice

Řemesla v pořádku (stálá expozice)

12. 4. - 4. 10. - Kámen v pravěku
 12. 5. (14:00) - Zdenka Procházková a Vlastimil Harapes (literární kavárna - sál Špejchar)
 23. 5. - Experimentální archeologie
 20. 6. - Prezence štípané industrie
 16. 5.-17. 5. - Květinový jarmark
 17. 5. - Mezinárodní den muzeí

9. 6. (14:00) - Marie Woodhamsová a její host (literární kavárna - sál Špejchar)
 13. 6. (19:00) - Pražská muzejní noc a Jazzování v muzeu

Divadlo Horní Počernice

www.divadlopocernice.cz

4. 5. (19:30) - Caveman
 8. 5. - 70 let bez války (park)
 23. 5. (19:30) - Vše o mužích

Horní Počernice - Festival Divadlo v přírodě

ZŠ Svěpravič, Horní Počernice

22. 5. (21:00), 23. 5. (17:00 a 21:00), 24. 5. (17:00) - Mauglí
 29. 5. (21:00) - Pancho se žení
 30. 5. (17:00) - Hagbanino prokletí
 30. 5. (21:00) - Šakalí léta
 31. 5. (17:00) - Mňau!

Horní Počernice - Chvalský zámek

www.chvalskyzamek.cz

Klánovice - KC Nová Beseda

www.kcnovabeseda.cz

Miloslava Elicerová - Akvarely (výstava měsíce)

4. 5. (21:00) - Divočina (kino)
 6. 5. (20:00) - Co jsme komu udělali (kino)
 9. 5. (9:00-12:00) - Jarmark
 11. 5. (20:00) - Pořád jsem to já (kino)
 12. 5. (18:00) - Klánovice mají talent
 13. 5. (20:00) - Dejte mi pokoj (kino)
 14. 5. (19:30) - Blues jam session (koncert)
 17. 5. (16:00) - Ovečka Shaun ve filmu (kino)
 18. 5. (20:00) - Whiplash (kino)
 20. 5. (19:30) - Laco Deczi a skupina Celula New York (koncert)
 21. 5. (19:30) - Začarovaná země (divadlo)
 22. 5. (18:00) - Smích, relaxace, jóga a medicína (přednáška)
 23. a 24. 5. (9:00) - Životní filosofie Tři principy (seminář)
 25. 5. (20:00) - Zabijáci (kino)
 27. 5. (20:00) - Život je život (kino)
 28. 5. (19:30) - Vlasta Červ (přednáška)
 29. 5. (18:00) - Svátek sousedů (akce)
 29. 5. (19:00) - Paddington (kino)
 31. 5. (16:00) - Mach a Šebestová k tabuli (kino)

Noc s Andersenem a RC Jenštejský trpaslík v MŠ Jenštejn (J. Hulík / duben 2015)

Pálení čarodějnic (J. Hulík / duben 2015)

inzerce

VeGa - Kvalitní drogerie z Německa

AKCE - Doprava zdarma v okolí Přezletic při odběru nad 1.500 Kč

(Vinoř, Veleň, Kbely, Miškovice, Čakovice, Kbely, Satalice, Radonice, Jenštejn, Podolanka, Dřevčice, Brandýs nad Labem)

Navštivte náš **e-shop** na www.vegadrogerie.cz

tel. objednávky 775 396 082

nebo naše

výdejní místo na adrese Pod Hájem 398, Přezletice (květiny Gábi u silnice Vinořská) tel. kontakt 777 642 064 (po-pá 14 - 18h, so 9 - 12h)

Studio Andrasa
 Masáže, relaxace a zdraví
 Tel.: 777 10 20 32, www.studioandrasa.cz
 Hradní 154, 250 73 Jenštejn

- Přístrojová a manuální lymfodrenáž
- Masáž proti celulitidě, formování postavy
- Ozónové a skořicové zábaly (prevence a léčba celulitidy)
- Klasické masáže
- Medová masáž (detoxikační)
- Masáž lávovými kameny Hot Stones
- Indická (antistresová) masáž hlavy
- Reflexologie nohou

Masáže již od 290,- Kč

Prodej zelených potravin

- Mladý ječmen
- Sladkovodní řasa (Chlorella)

DÁRKOVÉ POUKÁZKY

**SVĚŘTE PRODEJ ČI PRONÁJEM
 VAŠÍ NEMOVITOSTI ZKUŠENÉMU
 REALITNÍMU TÝMU Z PRAHY 9
 ŽIJEME ZDE S VÁMI**

Váš realitní tým z Prahy 9
 Jakub Žlebek a RNDr. Eva Božíková

www.realitypraha9.cz • tel: 731 618 310

RE/MAX prodává nejvíce realit na světě

RE/MAX
 Horizont